

זמן כניסת וציאת שבת			
מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת	כניסת השבת	ירושלים
20:10	19:29	18:17	ירושלים
20:08	19:31	18:34	תל אביב
20:09	19:31	18:27	חיפה
20:10	19:31	18:35	ב. שבע

תכלית החיים

מדוע נברא האדם נשמה בתוך גוף, ומפני מה החוטא בשגגה נדרש לכפרה?

מורנו הג"ר זמיר כהן שליט"א

בפרשה נאמר: "וְאִם נֶפֶשׁ אֶתְתָּא תִּחְטָא בְּשִׁגְגָה מֵעַם הָאָרֶץ, בְּעִשְׂתָּהּ אֶתְתָּא מִמִּצְוֹת ה' אֲשֶׁר לֹא תַעֲשֶׂינָהּ וְכוּ', וְהָיָא קִרְבָּנָא וְכוּ' וְכִפֹּר עָלָיו הִכְהֵן עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ" (ויקרא, ד, כז-לה)

שוגג, הוא אדם שחטא מבלי להתכוון. כגון שהדליק חשמל בשבת משום ששכח שהיום שבת, או כתב או תלש עלה או סחט בגד מפני שלא ידע שיש במעשה זה חילול שבת בדיוק כמו הדלקת אש, והנה נודע לו שהיום שבת, או נודע לו שאסור לעשות מעשה כזה בשבת, על פי דין תורה חייב הוא לשוב בתשובה על חטאו, וכשבית המקדש היה קיים היה עליו להביא קרבן חטאת. והדבר דורש הסבר, מפני מה השוגג צריך כפרה על חטאו, והרי הוא לא התכוון לעשות שום דבר רע?

אולם כשם שבן מלך זוכר תמיד את מעמדו, והוא נדרש ללמוד ולהיות בקי בכללי ההנהגות המלכותיות, ואינו יכול לומר "שכחתי" או "לא למדתי", וכך כל שר המופקד על אוצר יקר נדרש לחיות את מעמדו ואת תפקידו, ולשלוט בפרטי חוקי השמירה, כך כל

יהודי נדרש לזכור תמיד את מעמדו הנכבד בעיני אביו מלך העולם, ולהיות בקי בחוקי תורתו. לכן התביעה על האדם שנכשל בעבירה בשגגה היא, מדוע אינך חי את השבת בכל לבך, עד כדי כך ששכחת שהיום שבת והדלקת את האור? וכן: מדוע לא למדת את ההלכות הנוגעות לאותו ענין שנכשלת בו מחוסר ידיעת ההלכה? לפיכך עליו לשוב בתשובה מתוך חרטה כנה על העבר, קבלה לעתיד להיות בקי בהלכות שבת וזהיר בשמירתה, ויודי לפני ה' על חטאו, ככל הלכות תשובה. וזהו פירוש המילה "חטאנו" שבאמירת נוסח הווידי: "חטאנו, עוינו, פשענו". בניגוד ל"עוון" ול"פשע" שהם דרגות שונות בעבירה במזיד, שהרי "עוון" מלשון עיוות, ו"פשע" מלשון פשיעה – "חטא" הוא הכשלון בשגגה, כאדם המחטיא את המטרה בשגגה. שהרי תכלית ביאת האדם לעולם הזה, נשמה בתוך גוף, היא לעמוד בניסיונות ובפיתויי העולם החומרי הבאים על האדם בגלל ובזכות

הג"ר אברהם יוסף שליט"א
שאל את הרב

צמחי שיש עליו הכשר - אבל לא הכשר מיוחד לפסח?
כל מוצרי החמץ הם צמחיים, ומי יכול כשרים לפסח.

האם מותר להשתמש בפסח בשמן

השתתפו
במצוות קמחא דפסחא המסוגלת לישועות, על ידי מורנו הגאון **רבי זמיר כהן** שליט"א

וקבלו במתנה
3 מצות שמורות עבודת יד שנאפו בברכתו של הרב ובקבוק יין 3 הצדיקים לארבע כוסות **לליל הסדר**

תזכנו למיצות!

לחגוג את הפסח

לא תמיד אנחנו מבינים את עוצמת השבר, לפעמים זה נראה מוגזם ומוזר. אבל המקרים קורעי הלב שלא נותנים להרה"ג זמיר כהן שליט"א מנוח, הם מציאות קיימת ועצובה // ישראל מאיר כהן

החודש, הם נאלצים לקצץ גם בהוצאות הבסיסיות שלהם כל השנה. איך אנחנו יכולים לחגוג בשפע ובשמחה כשהם מתלבטים בין יוגורט לשקית חלב, בין לקנות בגד לבין להישאר עם הבגד הקטן של השנה שעברה?

הרה"ג זמיר כהן שליט"א, שלפתחו מגיעים כל כך הרבה מקרים קשים, זעקות שבר ואינסוף דמעות של אותם משפחות ואנשים במצוקה קיומית, מבקש מכל אחד ואחד מאיתנו להתגייס איתו ביחד למשימת הקודש, ולעזור להם.

מקרי המצוקה שמגיעים אל הרה"ג זמיר כהן שליט"א, הם לא המקרים האלו שגבאי בית הכנסת או איש החסד המקומי יכול לעזור להם, אלו שצריכים תוספת קטנה כדי להשלים את הקניות לחג. אלו הם המקרים הקשים ביותר, אלו שפשוט אין להם כלום, אלו שבלעדי העזרה שלכם יגיעו לחג עם שולחן ריק לחלוטין, אלו שחוץ מדמעות והרבה מרור – אין להם עם מה להגיע אל החג. דמעתם וזעקתם לא נותנים מנוח ללבו של הרב, אלו הדברים שהרה"ג זמיר

והקולבים, ונועם מחפש את הבגד שימצא חן בעיניו.

פתאום נועם מושך לאמא בשרוול בחזקה. אמא מסתובבת, ונועם מושך אותה לעברו ולוחש לה באוזן, "אמא, למה האישה הזו כל הזמן מסתכלת בתוך הבגדים מה כתוב בתווית, מה היא מחפשת שם? היא בכלל לא מסתכלת על הבגד, אם הוא יפה או לא". אמא של נועם נבוכה מן השאלה הישירה, ואומרת לנועם "חכה, נדבר בחוץ".

נועם ואמא יוצאים מן החנות עם החליפה החגיגית שנועם בחר לעצמו, ונועם כבר לא מתאפק. **"אמא, גם היום יש את הסיפורים האלה על עניים שאין להם לאכול בחג? יש כאלה שאין להם בגדים חדשים לחג? זה קורה גם בימינו?".**

מה נענה למשפחות האלו? מה נענה לילדים האלו?

המצב הכלכלי קשה כל כך, אנשים רבים כל כך מתקשים לסיים את

"היי, אמא", נועם מושך בשרוול של אמא שלו, "תקני לנו גם את הצ'יפס הזה לחג. וגם את זה", הוא מתלהב, "תראי איזה טעים זה נראה". הוא מצביע על יוגורט חדש בכשרות מהודרת לפסח. אמא של נועם יצאה עם הבן שלה לקניות לכבוד החג. במשפחה שלהם, למרות המצב הכלכלי במדינה, יש האפשרות לחגוג את החג ברווחה, ואמא הלכה עם נועם, כדי שירגיש שמח לקראת החג.

פתאום נועם מושך לאמא בשרוול בחזקה. אמא מסתובבת, ונועם מושך אותה לעברו ולוחש לה באוזן, "אמא, למה האישה הזו כל הזמן מכניס דברים לעגלה ומוציא אותם בחזרה? ראיתי אותו גם בממתקים וגם במעדנים, ונראה לי גם ליד הדגים". אמא של נועם נבוכה מן השאלה הישירה, ואומרת לנועם "חכה, נדבר בחוץ".

נועם ואמא יוצאים עם שקיות עמוסות כל טוב, ומעמיסים על האוטו, ואז אמא אומרת לנועם: "בוא נלך לקנות לך בגד חגיגי לליל הסדר". הם חוצים את הכביש ונכנסים לחנות הבגדים שממול. נועם ואמא צועדים בין המדפים

השנה תורמים קמחא דפסחא ד

רק עם מצות

- 3 מצות שמורות, עבודת יד, שנאפו בברכתו של הרה"ג זמיר כהן שליט"א
- ובקבוק יין 3 הצדיקים לליל הסדר, שיפארו את שולחן החג שלכם,
- יהיו בשבילכם תזכורת יפה לאותם שולחנות חג אחרים,
- שבזכותכם גם הם יהיו שולחנות חג מפוארים ושמחים.

חייגו ותרמו 073-359-2102

דפסחא, אשר יקיימו את מצוות החג במצות שנאפו בהידור רב.

היין המבוור

גם בקבוק יין למצוות ארבע כוסות ביקש הרה"ג זמיר כהן לשלוח לתורמים. היין שמעורבב מיין הסיומים של מרן רבי חיים קניבסקי זצ"ל, שמדי שנה בערב פסח היה מסיים את כל התורה כולה, ומשיירי ההבדלה האחרונה שעשה מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל, וייבדל לחיים, משיירי היין של הגאון המקובל הרב דוד בצרי שליט"א מסיום לימוד ספר הזוהר הקדוש. היין המבוור, שרבים נושעו בזכותו וראו בצורה פלאית את גודל קדושתם של הצדיקים, גם הוא יגיע אליכם ויפארו לכם את שולחן החג, ותוכלו לקיים איתו את מצוות ארבע כוסות בהידור רב.

כהן לא יכול שלא להירתם בכל כוחו עבורם, ואתם איתו ביחד.

לכולנו קשה בימים אלו, לכולנו קשה, בפרט עם הוצאות החג. אבל כל אחד חייב להתאמץ בכל יכולתו, ולהיות לעזר לאלו שאין להם. לא קשה להם ולא לחוץ להם, פשוט אין להם! אתם והרה"ג זמיר כהן הם השליחים לעזור להם. ותזכרו את ההבטחה הקדושה של בורא עולם, "מי שמשמח את שלי, אני משמח את שלו".

המצות המהודרות של הרה"ג זמיר כהן

הרה"ג זמיר כהן החליט להירתם בכל כוחו, ולפנות מסדר יומו העמוס והצפוף כדי לכבד ולהוקיר את התורמים. הוא נסע במיוחד למאפיית המצות לבדוק בעצמו את כל סידורי הכשרות ולוודא שהם ברמה הגבוהה ביותר, והוא מעניק באופן אישי לכל אחד מהתורמים 3 מצות עבודת יד מהודרות במארז יוקרתי ומפואר. לאחר האפיה הוא בירך בהתרגשות רבה ובברכת כהן באהבה את התורמים עבור קמחא

יך הידברות 073-359-2102

ההמתנה הנצחית של המאמין

"כשאני ארגיש או אבין מספיק שקיום מצוות זה הדבר הנכון - זה יקרה." ועד אז... נחיה כרגיל". האמנם?

אָל מְצוֹת ה' אֶלְקֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם: וְהִקְלָלָה אִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֶל מְצוֹת ה' אֶלְקֵיכֶם וְסָרְתֶם מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם... (דברים י"א, כ"ו-כ"ח); "וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מָה ה' אֱלֹהֶיךָ שֶׁאֵל מֵעַמּוֹךְ כִּי אִם... לְשֹׁמֵר אֶת מְצוֹת ה' וְאֶת חֻקֵּי ה' אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה הַיּוֹם - לְטוֹב לְךָ" (דברים י"ב-י"ג); "שְׂמֹר וְשָׁמַעְתָּ אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה לְמַעַן יִיטֵב לְךָ וּלְבִנְיֶיךָ אַחֲרָיֶךָ עַד עוֹלָם כִּי תַעֲשֶׂה הַטוֹב הַזֶּה וְהִשְׁרַע בְּעֵינֵי ה' אֱלֹהֶיךָ" (דברים י"ב, כ"ח) ועוד.

ומכאן עוברים לתירון הבא, והוא שכרגע אנחנו פחות מתחברים למצוות וגם לא כל כך מבינים אותן, וזה קשה לעשות משהו בלי שמרגישים אליו חיבור. "אולי בעתיד כשאני ארגיש בלב שאני רוצה לעשות את זה ומבין את ההיגיון שעומד מאחורי אותה מצווה, אז אני אעשה את זה", אנחנו אומרים לעצמנו. השאלה הגדולה היא האם אנחנו באמת צריכים להבין את ההיגיון והשיקולים הגבוהים שעומדים מאחורי כל מצווה כדי לקיים אותה? האם קיומה של מצווה תלוי בבחינתנו אותה והסכמתנו לכך שהיא נכונה וצודקת?

המשך בעמוד <<

לוקחים על עצמנו שינויים, הוא שאולי האמונה היא הדבר החשוב ביותר לה', והמעשים שלנו ביום-יום וקיומן של המצוות הם קריטיים לו פחות. התירון הזה בדרך כלל לא מחזיק מעמד הרבה זמן, כי אם בתורה האלוהית הקב"ה מצווה אותנו במפורש על דברים מסוימים שעלינו לעשות או להימנע מלעשות, אז ברור שזהו רצונו של הקב"ה בכך שנקיים את מצוותיו מופיע פעמים רבות בתורה, כגון "וְשָׁמַרְתֶּם אֶת חֻקֵּי וְאֶת מִשְׁפָּטֵי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אִתְּם הָאֵלֹהִים וְחִי בָהֶם אֲנִי ה'" (ויקרא י"ח, ה'); "וְשָׁמַרְתֶּם אֶת כָּל חֻקֵּי וְאֶת כָּל מִשְׁפָּטֵי וְעֲשִׂיתֶם אִתְּם אֲנִי ה'" (ויקרא י"ט, ז'); "רְאֵה אֲנִי נֹתֵן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וְקָלָלָה: אֶת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ

התבוננתם לעומק על הבריאה והמורכבות שבה, והבנתם שיצירה כזו לא הייתה יכולה להיווצר בצורה רנדומלית. הספקתם גם כבר לשמוע כמה וכמה הוכחות לאלוקיות שיש בתורה, ובתוכם אתם כבר יודעים שזה הדבר האמיתי. אבל גם כשיודעים מבחינה שכלית מהו הדבר הנכון, עדיין הרבה פעמים החיבור אל הפן המעשי הוא השלב הקשה ביותר. להכניס שינוי אל החיים יכול להיות קשה יותר מאשר להיתחם ולהיות מוכן לשמוע ידיעות שיסותרו את אורח החיים הנוכחי שלנו, ולהתוודע אל העובדה שטעינו קצת בדרך.

התירון הראשון שאנחנו מספרים לעצמנו כדי להשתיק את המצפון על כך שאנחנו עדיין לא

יונתן הלוי שבע עובדות

הנצי"ב: "כל החודש מסוגל להשריש יסודי האמונה". עוד הוא מוסיף כי זוהי כוונתו של בעל ההגדה, שמצטט דעה לפיה "יכול מראש חודש חייב לספר יציאת מצרים" ("העמק דבר", שמות ל"ד, ח').

6. בחודש ניסן התגלה כבוד מלכותו של השי"ת - ה"שפת אמת" כותב כי ביציאת מצרים התגלה כבוד מלכותו של השי"ת, ועל כן דבר זה נחשב כחידוש העולם. כה דבריו: "ביציאת מצרים שנתברר כבוד מלכותו בעולם הוא ממש חידוש העולם, ולכן כתב החודש הזה לכם, אין לכם חידוש אחר מזה... ולכן, ניסן ראש השנה המיוחד לבני ישראל, כי המה יודעים כי זה תכלית הבריאה, ולהם הוא חודש וראשון לחודשי השנה. והאומות שמחים בעצם הבריאה, ולהם תשרי ראש השנה, שבו נברא העולם, אבל שמחת בני ישראל בתכלית ומכוון הבריאה לעשות רצונו יתברך, ולהעיד על מלכותו, כמו שכתוב כי הם חיינו, ולכן להם ניסן ראש השנה, והם עיקר הבריאה" ("שפת אמת", שמות, בא, תרנ"ו).

7. הבחירה בעם ישראל מתרחשת בכל שנה מחדש - ה"שפת אמת" ממשיך ומסביר כי בכל שנה מחדש, בכל חודש ניסן, מתעוררת בחירתו של הקב"ה בעמו ישראל. כה דבריו: "בחודש ניסן מתעורר בחירה חדשה בכל שנה, שהקב"ה בוחר בעמו ישראל... כי בכל שנה קודם ניסן מתקיים עשייה זו, ויורד משמים טהרה לנפשות בני ישראל המצפים להיטהר".

מסוגל לישועה, לניסים ונפלאות

חודש ניסן הוא חודש מוכון בהיסטוריה עם ישראל. בו נגאלו ובו עתידין להיגאל. מדריך לדמותו של החודש החדש, ראש לכל החודשים

הוא זמן השפעת החסד, כמו שאמרתי, ועל כן תהיה בנחת ובשלוה".

4. גאולת ניסן בניסים ונפלאות - במכילתא מובאת מחלוקת מתי תהיה הגאולה העתידה. דעתו של רבי יהושע היא כי הגאולה העתידית תהיה בניסן. לעומתו, סובר רבי אליעזר כי היא תהיה דווקא בתשרי. המלבי"ם מבאר את המחלוקת, באמרו שאם בני ישראל יהיו זכאים, תהיה הגאולה נסית באותות ומופתים, ואם לא יהיו זכאים, תהיה הגאולה על ידי נסים נסתרים. לדבריו, "אם יזכו תהיה הגאולה נסית באותות ומופתים, ואם לא יזכו יהיה על ידי נסים נסתרים קרוב אל הטבע". המלבי"ם מבהיר כי "ניסן מצוין ההנהגה הפלאית, כי בחדש זה הפליא נסים ונפלאות, והגאולה שתהיה בו היא הגאולה על ידי אותות ומופתים".

1. הגאולות הקודמות אירעו בניסן - המהר"ל מפרט את חשיבותו של חודש ניסן: "הוא חודש הגאולה, בו נגאלו ממצרים, ובו קיבל יעקב הברכות, ובו עתידין להיגאל, ובו נולד יצחק, ובו נעקד על גבי המזבח, ובו רמז לישראל שהוא ראש תשועה" (מהר"ל, גבורות ה' פרק ל"ה).
2. הגאולה העתידית תהיה בניסן - ב"חידושי אגדות" כותב המהר"ל כי הגאולה העתידית תהיה בחודש ניסן. כה הם דבריו: "הנה ראוי שיהיה השי"ת מחדש נסים בחודש ניסן, לפי שהוא עולה למעלה במקום ששם הגאולה, וכן לעתיד גם כן נגאלים בחודש ניסן" (מהר"ל, חידושי אגדות).

3. גאולת ניסן במידת החסד, בשלוה ונחת - הרמח"ל מבאר אף הוא, כי הגאולה העתידית תהיה בניסן, ומוסיף כי זו תהיה גאולה במידת הרחמים, בנחת ובשלוה. ב"מאמר הגאולה" כותב הרמח"ל: "ועתה תדע, שגאולת ישראל צריכה להיות בניסן, כי

העלון מופץ השבוע ב-293,000 עותקים, בזכות אלפי יהודים שאכפת להם! אכפת גם לך מויכחי הרבים? חייגי! 073-2221388 ותקבלי 50 עלונים להפצה מדי שבוע

עורכת משנה | עריכה גרפית | הפצה ולוגיסטיקה
דודו כהן | דבי רייכמן | שני מויאל | טליה זכריה ואסתר שמיר

אם סביבתכם לא מקבלת את העלון באופן קבוע, קחו יוזמה והצטרפו לאלפי המפיצים ברחבי הארץ

בבתי הכנסת בסביבתך | במקום העבודה | ביום שישי במאפייה | במכולת | ואצלך בשולחן השבת!

הצטרפו כמפיצים לחודש ניסיון: 073-2221388

הטבה מיוחדת: כל מי שיצטרף כמנוי בשבוע הקרוב, יקבל במתנה לביתו את ספרו החדש של הרב יגאל כהן

293,000 עותקים של עונג שבת ברחבי הארץ מדי שבת... אבל עם ישראל צמא לעוד!

שליח בדרך אליכם עד הבית

שיח יצחק

י"ב צירופי שמות

מה מכוונים בתפילת ראש חודש, ומדוע חשובה תפילה לעילוי נשמות?

שם יקו"ק (במקום אותיות ק' אמורות להיות אותיות ה', אך מקפידים לכתוב את השם באופן מפורש רק בספרי קודש) הוא השם הנכבד והנורא, והוא מורה אמיתת מציאותו והויה. ומפאת קדושתו הגדולה - שם זה נכתב אך אין לקוראו בפה, אלא נקרא בשם אדנו"ת.

שם קדוש זה יש לו י"ב צירופי אותיות, דהיינו י"ב תיבות שונות על-פי ארבעת אותיות אלו. י"ב צירופי האותיות הם שמות קודש, ובכל חודש וחודש שולט צירוף אחד מ"ב צירופים אלו. וכמו כן מ"ב צירופי שם אק"ה (במקום אות ק' אמורה להיות אות ה'). כל שם מ"ב הצירופים, הוא כנגד שש ספירות: חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד. שש ספירות כנגד ששת חודשי החורף, ושש ספירות אלו כנגד ששת חודשי הקיץ, וכל ספירה מורה על הנהגה ייחודית לאותו החודש. וכתב האריז"ל, שבמוסף של ראש חודש, בחתימת הברכה האמצעית: "ברוך אתה ה' מקדש ישראל וראשי חדשים", יש לכוון בכל חודש את הצירוף שלו, עם ניקוד מסוים שיוצא מראשי תיבות או מסופי תיבות של פסוק מהתנ"ך. צירופי שמות אלו והניקוד, מובאים בסידורי אשכנז בהוצאת אשכול ועוד.

חודש ניסן מלא רחמים גמורים

"החודש הזה לכם ראש חודשים" (שמות י"ב, ב), "לכם" אותיות מלך, שחודש ניסן הוא מלך וראש לכל החודשים. ומבאר הגאון המקובל רבי צבי הירש קוידנובר כי השם שמכוונים בו בראש חודש ניסן הוא שם הו"ה לפי סדר אותיותיו (יק"ק), והוא ראשי תיבות פסוק (תהלים צ"ו, י"א): "ישמחו השמים ותגל הארץ", והם ימי רחמים, כי בהם מתגלה שם הו"ה - שהוא רחמים - כסדרו, ולא בהיפוך (לעומת זאת, הצירוף של חודש אב הוא שם הו"ה בהיפוך, מהסוף להתחלה).

ומפני שחודש זה הוא רחמים גמורים, הנשמות בגן עדן מתפללות על החיים, כמובא בזוהר הקדוש פרשת בלק, שיש שלוש חומות סביב לגן עדן, ובין כל חומה וחומה ישנן הרבה רוחות ונשמות שמטיילות שם, ונהנות מריח התענוגים של הצדיקים שזכו להיכנס בפנים. ובימי ניסן ותשרי אותן הנשמות זוכות לעלות ולעמוד על גבי החומות, ולראות מה שיש בפנים, והן מצפצפות בכל בוקר ובוקר, וצפצוף זה הוא שבח לקב"ה, וגם הן מתפללות על חיי בני האדם בעולם הזה, מפני שבימים אלו כל ישראל מתעסקים במצוות ומעשים טובים.

תפילה לעילוי הנשמות

ועל כן (ע"פ הש"ל"ה), גם עלינו להשיב גמול לאותן הנשמות הקדושות, ולהתפלל עליהן בחודש ניסן, והגם שלא עולים לבית החיים בחודש ניסן, מן הראוי לקרוא פרשת הנשיאים בכל יום מ"ב הימים הראשונים של חודש ניסן, ולאחר מכן לומר "יהי רצון" לעילוי הנשמות המופיע בסידורים, ובו מתפללים עליהם שייגיעו אל מקום מנוחתם העליונה. ויתן צדקה בכל יום, כי הוא כתבלין לכל התפילות, וכמו שהתבלין הוא טוב לכל מאכל להמתיקו, כך הצדקה טובה קודם התפילה שאדם מתפלל על הנשמות הקדושות.

מתוך סדרת הספרים "שיח יצחק" על הש"ס. לרכישת ספרי הרב יצחק בצרי היכנסו להידברות שופס או חייגו: 073-222-1250

זה אפשרי

איך אתה מנצל את הזמן שלך?

אם לא תנצל אותו נכון, אין ספק שתתחרט בשלב מסוים

גם אצל אנשים גדולים יכולים להיות פספוסים. במדרש רבה לחומש שמות מובא שכשראה משה רבנו את הסנה הבווער, הקב"ה התגלה אליו בסנה - אך משה, מתוך ענווה ופחד, מסתיר את פניו. לא מסתפק רק בעצימת עיניים, אלא ממש מסתיר את פניו. המדרש אומר - "אילולי לא הסתיר משה את פניו, היה מגלה לו הקב"ה מה למעלה מה למטה מה שהיה ומה שעתיד להיות". כלומר משה רבנו, לפי דרגתו, פספס הזדמנות נדירה. ואף על פי שיש צד בחז"ל ששיבחו אותו על כך, כאן רואים שמשה רבנו בעקבות זאת פספס עד כדי כך, שבשלב מסוים, כשמשה עצמו מבקש מהבורא "הראני נא את כבודך", אומר לו הקב"ה: אני באתי להראות לך, והסתרת פניך. עכשיו אני אומר לך "כי לא יראני האדם וחיי". מסיים על זה ר' יוחם ליבוביץ בספרו דעת תורה: "מה גדולה ההתעוררות מזה להתבונן עד כמה שהכול תלוי במידת יוזמתו של האדם, וכי זה כל האדם" (שם).

אני אומר את זה לכל אחד מאיתנו, כיוון שיש רגעים של הזדמנויות. משהו בווער לך בלב, אתה מרגיש - אני רוצה, אבל הזמן לא מתאים כל כך, או כל מיני תירוצים שונים. אם לא תעשה את זה עכשיו, אולי אף פעם לא תעשה.

למה כסף חשוב לנו יותר מזמן?

ישנה אמרה זמן = כסף. אני הייתי אומר, הלוואי שזה היה כך. נסו לתאר לעצמכם שחבר בא ומבקש מכם הלוואה, "אתה יכול לתת לי 200 שקל?". זה חבר, אתם תתנו לו. אבל אם יחזור בימים הבאים ויבקש שוב ושוב? אני אעמיד אותו על מקומו. "סליחה, זה לא שייך כך, שאני אתן לך כסף כל הזמן. תלך לעבוד או תמצא משהו אחר ללוות ממנו". אז על כסף אנחנו מקפידים. אבל כשלוקחים מאיתנו זמן, אנחנו לא מתעצבנים. חבר גורר אותך לאיזו שטות, תברה אומרת לך "בואי נשב על כוס קפה", כל מיני דברים שאתה יושב, ואחרי זה אתה אומר - עפו לי מהחיים שלוש שעות... סתם לא התקדמתי לשום מקום. בלי קשר, גם לא נהנית יותר מדי. תחשבו על בזבז הזמן! כמה היינו צריכים לכעוס על זמן שנגזל מאיתנו?

אמר פעם אחד החכמים, "החיים אינם קצרים, אנחנו פשוט אלופים בבלבזו אותם". אם היינו מנצלים כל רגע פנוי, איפה היינו היום? אני אומר את זה תמיד, שכל המצליחנים, ולא משנה באיזה תחום, אם זה תחום של תורה, כמו כל אחד מגדולי ישראל, או להבדיל בתחום של עסקים או ספורט - איך האנשים האלה מספיקים? יש להם בדיוק אותן 24/7 שיש לנו, נכון? מה אתה עושה עם הזמן שלך? איך אתה מנצל אותו? אם לא תנצל אותו נכון, אין ספק שתתחרט בשלב מסוים.

מתוך ספרו החדש של הרב יצחק פנגר "זה אפשרי". לרכישת היכנסו להידברות שופס או חייגו: 073-222-1250

מלון
לאונרדו ירושלים

שבת הגדול

דרשת שבת הגדול והכנה לליל הסדר

פרשת צו-שבת הגדול

שישי-שבת | ט"ו-י"ג ניסן | 1.4-31.3

הבטיחו מקומכם | 073-222-12-70

מלון
כינר גליל

הרב אבנר קוואס
הרב שמעון פרץ

הרה"ג זמיר כהן
המקובל הרב יצחק בצרי · הרב חיים זאיד

כשרות המוצרים לפסח

**ודינים השייכים
למצות ליל הסדר**

אלו מאכלים אפשר לקנות ללא כשרות לפסח? ועל מה צריך להקפיד ברכישת מצות לליל הסדר?

כשרות המאכלים

בשר או דגים - בשר ודגים טריים אינם צריכים כשרות לפסח. אמנם בשר קפוא או דגים קפואים חייבים כשרות לפסח, כי עלול להיות מוזרק בתוכם עמילן, שהוא ספק חמץ או חלבון סויה.

נקניקיות - חייבות כשרות לפסח, עקב עמילנים או לקטוז שעשוי מקטניות (לאשכנזים).

גבינות - חייבות כשרות לפסח כי במחמצות מוסיפים כל מיני חומרים מחמץ גמור.

כל הרטבים למיניהם, וביניהם קטשופ וכדומה, יש בהם תערובת עמילנים. כמו כן ממרחי תמרים, שוקולד, ריבות וכדומה מכילים עמילנים. וכן תבלינים בדרך כלל מעורבים בקמח או בעמילנים, ולכן בכל אלו חייבים כשרות לפסח.

חומרי ניקוי - אינם צריכים הכשר לפסח.

אוכל של דגים - שהוא מאוס לאכילת אדם, אינו צריך הכשר לפסח. וכן אוכל של תוכים וכדומה.

אוכל של כלבים - אם הוא מאוס לאכילת אדם אינו צריך כשרות, ואם זה דבר שראוי לאכילת אדם, חייב כשרות לפסח.

משחת שיניים - מעיקר הדין אינה צריכה כשרות לפסח, והמחמיר תבוא עליו הברכה.

משחה רפואית לשיניים או הדבקה לשיניים ותותבות - אינה צריכה כשרות.

אודם ושפתון - ללא טעמים אין צריכים כשרות, ואם יש להם טעם - צריך כשרות לפסח.

חוט דנטלי וקסמי שיניים - כנ"ל, שאם יש טעם צריך כשרות לפסח.

סוכר - מעיקר הדין סוכר אינו צריך הכשר לפסח כלל. אמנם ישנם מפעלי אריזה שאורזים את הסוכר באותו מקום יחד עם הקמח ושאר דגנים. לכן במפעל שהאריזה נעשית בנפרד, כגון חברת סוגת, אין צריך כשרות לפסח. אבל בשאר החברות יש להחמיר ולקנות כשר לפסח, מחשש שנתערב מעט קמח בסוכר.

סטיביה - הסטיביה הנוזלית צריכה כשרות מיוחדת לפסח. אמנם עלי סטיביה מותרים ואינם צריכים כשרות לפסח.

סוכרלוז - כשר לפסח.

סוכרזיט - (של חברת ביסקול) - כשרה לפסח.

אבקת סוכר - באבקת סוכר יש עמילנים, ולכן חייבת כשרות לפסח.

אורז (לאוכלי קטניות) - אין בו שום ציפוי, ולכן מותר להשתמש בו.

כל סוגי הקטניות היבשות (לאוכלי קטניות) - חומס, שעועית, ושאר קטניות אינם עוברים שום תהליך בייצור ומותרים ללא כשרות לפסח (יש לציין שאין להשתמש כלל בחיטה, בורגול, גריסי פנינה וכדומה, שעל ידי

הבישול נהפכים להיות חמץ גמור).

ירקות מוקפאים - כל הירקות המוקפאים, כגון אפונה וגזר, במיה, תירס וכדומה - אין בהם חשש כלל ומותר להשתמש בהם בפסח, מלבד ארטישוק קפוא, שמורחים עליו חומר מונע השחרה וצריך הכשר.

פיצוחים - כל הפיצוחים שאינם קלויים מותרים באכילה בפסח, מלבד אגוזי מלך קלופים שמורחים עליהם חומר "אנטי אוקסידנט" ועלול להכיל קטניות. ומכל מקום יש לקנות את הפיצוחים בחנות של אדם ירא שמים שדובר אמת, או לקנות באריזה סגורה וחתומה עם הכשר ראוי.

מלח - יש מחמירים, כיוון שיש חברות שטוחנות אותו במכונות שבעבר טחנו קמח. ולספרדים מותר.

קפה שחור - קולים אותו וטוחנים אותו ואין בו חשש חמץ כלל.

נס קפה - נס קפה, בין אם נעשה בהקפאה ובין נס קפה רגיל, אינם צריכים כשרות מיוחדת לפסח, כיוון שאין בהם שום תמצית.

לעומת זאת, קפה עם טעמים, כגון קפה וניל או מוקה וכדומה, צריכים כשרות לפסח.

קפה נטול קופאין כנ"ל, צריך כשרות לפסח.

תה - עלי תה טבעיים ללא תמציות טעם, אין בהם שום חשש ומותר להשתמש בהם. אך כיום יש עלי תה עם תמציות טעם, ובאופן כזה ודאי צריך הכשר.

שמן זית - כיום רוב שמן הזית שנמצא בארץ מגיע מספרד, וכיוון שיש חוק בארץ זו, שאסור לערב שום דבר במוצר כאשר כתוב שמוצר זה הוא 100%, לכן שמן זית שמגיע ממדינות כאלו הוא כשר לפסח. בשמנים שמופקים בארץ יכולה להיות תערובת של שמן קנולה או סויה (שניתן לערבב אותם בשמן זית כיוון שהם

אנחנו בדרך אליכם אתם באים?

הכנסים הקרוונים בהידברות

כניסה חופשית
לגברים ונשים בהפרדה
לפרטים והזמנת
ערב חיזוק באזורכם
073-222-1-240

אשקלון ז' ניסן 19:30

הרב הרב הרב
חמו יעקב זמיר יונתן
עדני כהן גלעד

29.3

אולם ביי"כ תיטלית רחוב תיטלית 1

דימונה ו' ניסן 19:30

הרב הרב
חמו יעקב עדני

28.3

אולם ביי"כ בית דוד רחוב ההגנה 3

שהמצה לא תתנפח בשעת האפיה. צריך לעשות חורים כדת וכדין, ולפעמים כשאופים בבית המצה מתנפחת ונפסלת.

ז. התנור צריך להיות חזק, שיאפה במהירות, כי כאשר מכניסים לתנור ויש מצות שממתינות להיכנס אל התנור, בהכרח שעובר זמן רב, וממילא המצות נפסלות, כמו כן נהגו שהאפייה לא תיעשה על גבי מחבת וכדומה, אלא בתנור שיש בו חום מכל הכיוונים, ולא רק מלמטה.

ישנם עוד פרטים רבים מאד, וכיוון שכמעט שלא שייך להקפיד על כל זה בבית, לכן הטוב ביותר הוא לקנות מצות עבודת יד ממאפיה מסודרת עם הכשר מוקפד, שיוודע שהקפידו בזה על כל הכללים.

כמה מצות עבודת יד צריך לקנות לליל הסדר?

צריך להקפיד לכל הפחות ששלוש המצות שנמצאות בקערת ליל הסדר יהיו דווקא עבודת יד. את הבציעה של המוציא ושאר הכזיתות שאנו אוכלים אפשר לקחת משלוש המצות. ומכל מקום, אם יש לו בני בית רבים, צריך לדאוג שתהיה כמות שמספיקה לכל בני הבית, שזה בערך 150 גרם לסועד (בהערכה גסה).

נמצא שחוק משלוש המצות שבהן משתמשים הבוצע ואשתו, צריך לחשב גם את שאר הסועדים, שיאכלו מצות כשרות כדת וכדין.

איך מחלקים את אכילת הכזית בליל הסדר? מה מחויב יותר ומה פחות?

בליל הסדר אוכלים כמה פעמים מצה. בכל פעם צריך לקחת שיעור "כזית", שהוא 27 גרם. מי שרוצה להחמיר יאכל חמש כזיתות בליל הסדר:

בברכת המוציא יאכל שתי כזיתות, אחד כנגד ברכת המוציא ואחד כנגד ברכת "על אכילת מצה". ומי שקשה לו, יכול לאכול רק כזית אחד בהתחלה.

לאחר אכילת המרור נוהגים לאכול כזית מצה עם כזית מרור. ומי שחולה או זקן, וקשה לו, יכול לאכול שיעור מועט של 18 גרם.

לאחר הסעודה אוכלים כזית אפיקומן, ויש נוהגים לאכול שתי כזיתות - אחת כנגד קרבן פסח ואחת כנגד המצה שנאכלת עם הקרבן. ומי שקשה לו, יכול לאכול כזית אחד.

אני שומר על דיאטה ותזונה בצורה מוקפדת מאוד, כעת שאנו מתקרבים לפסח, אני מתלבט לגבי אכילת המצה. האם אוכל לקיים את המצווה?

לפי מה שכתבנו, יכול לאכול כזית אחד בברכת המוציא, ושיעור 18 גרם ב"כורד", וכזית אחד באפיקומן. נמצא שאוכל בסך הכל קצת יותר משתי כזיתות.

הידברות וקו ההלכה בשירות ללא תשלום, למענכם. לכל שאלה בהלכה, חייגו עכשיו 073-3333-300

תמר מזן עומרי - עובר ציפוי של חומר גלוקוז שיכול להיות מופק מקטניות, ולכן למי שמחמיר בקטניות, אסור לאכול ללא הכשר מיוחד לפסח.

משמש אינו צריך כשרות לפסח, משום שאין בו אלא חומצה גופרתית, שהיא חומר כימי טהור.

צימוקים רגילים אינם צריכים כשרות לפסח.

חמוציות - בחמוציות ללא סוכר צריך כשרות לפסח, כיוון שממתקים אותן על ידי רכז תפוחים שיש בו תמציות טעם, שעלול להיות חשש חמץ. חמוציות רגילות יש בהן הברקה של שמן חמניות בלבד, שצריך כשרות למי שזוהר מקטניות.

יש להדגיש שגם הדברים שכתבנו להתיר, אין זה אמור אלא כאשר קונים באריזה סגורה הרמטית, שברור הדבר שלא היה שום מגע עם חמץ מחוץ למפעל.

דיני מצה שאוכלים בליל הסדר

על אלו דברים צריך להקפיד במצות של ליל הסדר? אחת המצוות המרכזיות בליל הסדר היא אכילת מצת מצווה. כיום רוב העולם קונה מצות מכונה לפסח, אך מצות אלו אינן ראויות לליל הסדר, ואדם אינו יוצא בהן ידי חובה, כי צריך לאכול מצה שעשויה בעבודת יד לשם מצת מצווה, ובמצת מכונה, לדעת רוב הפוסקים, אינו יוצא ידי חובה. לכן טוב להקפיד לקנות מצות עבודת יד לליל הסדר.

האם אפשר לקנות קמח ולאפות מצות בבית? אפיית מצות בבית עלולה להוציא תוצאה הפוכה של חמץ גמור, כי צריך להקפיד על הרבה הלכות לפני האפיה ותוך כדי האפיה, למשל:

א. צריך להקפיד לקנות קמח כשר לפסח, מחיטים שמורות משעת קצירה (דעת מרן השו"ע בסימן תנ"ג סעיף ד' לתחילה). הקמח שקיים בשוק (גם הקמח המלא) אינו כשר לפסח. כיום כל המדקדקים במצוות מקפידים לקחת קמח שמור משעת הקצירה, ששומרים משעת קצירה על החיטים שלא נופלים עליהם מים.

ב. המים שאיתם לשים את המצות צריכים להיות "מים שלנו" כלומר שלנו לינת לילה והיו שאובים מבעוד יום. ויש מקפידים לקחת דווקא ממי מעיין.

ג. המים והקמח, אסור שיהיו באותו מקום, ולכן נוהגים שהאיש עם המים נמצא ברשות אחרת, כך שאין מפגש בין המים לקמח עד שעת הלישה.

ד. העורכים של המצות צריכים להקפיד שלא תהיה עריכה שיוצרת בעיה של "כפולה" במצה, שאז זה פוסל את סביבות המצה ב"כדי נטילה".

ה. אסור לערוך את המצות סמוך לתנור, אלא צריך שיהיה מרחק, כדי שהמצות לא יתחממו בשעת העריכה. לכן צריך למקם את שולחן העריכה רחוק ממקום התנור, באופן שלא יתחממו, אבל שלא יהיה רחוק יותר מידי, כדי שלא תהיה שהיה בשעת הגשת המצות אל התנור.

ו. נהגו לעשות חורים במצה. החורים עוזרים

מכילים לציטין, שהוא חומר שממזג בין השמים). לכן לאוכלי קטניות זה מותר, ומי שאינו אוכל קטניות - צריך להקפיד בזה.

חד פעמי מפלסטיק וקלקר - כל מוצרי הפלסטיק, כגון כוסות, צלחות, סכו"ם, מפות ניילון וכדומה - אינם צריכים הכשר כלל, משום שאין בהם ציפוי כלל. זה כולל גם את כלי הפלסטיק הצבעוניים, ואת כלי הקלקר, מגשיות מקלקר וכדומה, שאינם צריכים כשרות לפסח.

כוסות קרטון, מנג'טים, נייר סופג, נייר אפיה ומגבות נייר - בכל מוצרי הנייר יש חשש של תערובת עמילנים, ולכן יש פוסקים שהחמירו שלא להשתמש במוצרי נייר וקרטון ללא כשרות מיוחדת לפסח. אמנם דעת מרן הראשון לציין הרב יצחק יוסף שליט"א שמותר להשתמש בכל מוצרי הנייר ללא כשרות, כיוון שעמילנים אלו היו פגומים לפני כן. היתר זה כולל כוסות קרטון, נייר סופג, מנג'טים וכדומה (ילקוט יוסף פסח א').

פירות יבשים

השיזף - עלול להכיל מלח לימון, וצריך כשרות. **תאנים** - יש ציפוי סוכר בלבד, ולכן מותר מצד הדין גם בפסח (בתאנים ישנה בעיה קשה של תולעים, ולכן ההמלצה שלא לנוע בתאנים כלל).

חוגגים את פסח ביהוד במלון לאונרדו ירושלים

★★★★

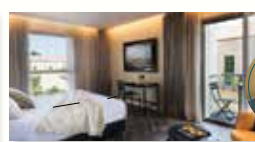

ליל הסדר
י"ד - ט"ז ניסן | 5-7.4

שביעי של פסח
כ' - כ"א ניסן | 11-12.4

המקובל הרב | הרב זמיר כהן | יצחק בצרי

המייסד ר' בנימין דישימן

המקובל הרב | רב ראובן זכאים | יצחק בצרי

הבטיחו מקומכם << 073-222-1-270

הרבה ראיתי בחיי, ועדיין, לא הייתי מאמינה עד כמה הם מלאים בתפניות חדות ולא פחות מכך - מפתיעות. אני אדם מאמין, ולכן אני רואה את יד ה' בכל דבר. את חיי הבוגרים לא ממש התחלתי בטוב. נישאתי לאדם שחשבתי למושלם, לפי הנתונים והכלים שהיו לי אז, צעירה, שאפתנית ונועזת. יראת שמיים לא היתה כלולה בהם. התחנתני עם כסף, כריזמה ומראה, ותו לא. פתאום גיליתי אקורדים צורמים שאוזני מעולם לא שמעו. לא הורגלתי בכך. נכנסתי למלכות דבש, וככל שהייתי בטוחה ש"מי יכול עלי", הסתבכתי עוד ועוד. נכלאתי בכלוב של זהב.

בחזרה הביתה

צוחקים במשפחה, שכאשר הורי חיפשו איפה לגור, הם הלכו והלכו עד שאמרו להם, זהו, כאן הגבול. או אז אבי אמר לאמי: "זהו זה, זה המקום!". אז ממש כך, כל נסיעה אליהם אורכת כמה שעות הגונות, כי אני גרתי יותר קרוב לקצה השני של הארץ.

עם הזמן, הורי התבגרו יותר ויותר, והנוכחות שלי גברה בהתאם, עד שאבי נפרד מאיתנו לנצח. זה היה כואב מאוד. אבא זה אבא, ואין תחליף, ובשבילי בעיקר, כי הוא היה דמות שנתנה לי הרבה חוסן בעצם היותו. אמא נשארה לבד. זה היה לה קשה, ואנחנו התחלנו למלא לה את הבית - כל הזמן הגיעו אנשים, כדי לא לתת לה רגע דל. אחיות שלי התגייסו למשימה, וזה נהיה הרגל. עם הזמן, אמא, שהינה אדם עצמאי לגמרי, פעילה גם ממרום גילה, נזקקה ליותר עזרה, מכל בחינה אפשרית. באופן טבעי נכנסתי יותר לתמונה. אט-אט הייתי האחראית הבלעדית על כל מה שקורה איתה. הייתי מנהלת את השיחות עם הרופאים, קניות, חשבון בנק - והכל בשלט רחוק. עם כל ציוץ מצד אחי או אחיות שהיו שם, הייתי ממחרת לצאת לכיוון.

כך זה היה קרוב לעשרים שנה. עד שאמא נפלה. היא יצאה עם אחי לאירוע, ומעדה על המדרכה, שהיתה מלאה בחצץ. זה לא היה טוב בכלל, ודאי לא לאישה בגילה. היא אושפזה ונותחה, ובחסידי שמיים, היא בהחלט יצאה מזה בנס. למרות זאת, היא סבלה כאבים, והטיפול בה היה לא פשוט. היא היתה זקוקה לעזרה בכל דבר.

באותם רגעים לא חשבתי על כלום, מלבדה. לקחתי חופשה בלתי מוגדרת מהעבודה, הודעתי ללקוחותי שאעדר. זה לא היה נחמד כל כך, אבל זה מה שיש כרגע.

הלכתי לאמא לבית החולים. פשוט גרתי שם, כחודש ימים. כאשר אמא שוחררה, הפנו אותה לשיקום. אני, שסגרתי את עבודתי במשך כחודש, הייתי כבר חייבת לחזור. אחרי הכל, זו היתה פרנסתי. אחי ואחיותי התארגנו לשמור על אמא. חזרתי וניסיתי לשקם אצלי את הבלגן שנוצר בפרק הזמן הנכבד הזה בו לא הייתי, כאשר לבי חצוי - חצי כאן וחצי אצל אמא. וכך, כשאני מנסה להתאושש ולקבל בחזרה את הלקוחות שנותרו, אני מתחילה לשמוע קולות של ויכוח ומריבה בין האחים לגבי המשמרות אצל אמא. החלטתי לקחת על עצמי את סופי השבוע, מנסה להקל.

אט-אט חזרתי למסלול של קצב העבודה. הפערים הצטמצמו, והלקוחות התחילו לחזור קמעא. זה לא היה כמו קודם, אבל בהחלט הראה תפנית חיובית וטובה. כולם ידעו שבסופי שבוע אי אפשר לדבר איתי, כי אני אצל אמא שלי. רובם קבלו זאת בהבנה רבה, ואפילו בהערכה גלויה.

אישה שנקלעת למציאות חיים קשה, מאבדת קשר עם בנה היחיד, אך יוצאת לחיים חדשים. המסירות האינסופית שלה מעניקה לה לא רק הערכה והוקרה, אלא גם את הבן האובד

גייסתי את כל כישורי כדי לשרוד את זה, גם כשהייתי אמא צעירה לילד מדהים שכבש את לבי והמתיק לי את חיי. ככל שהתחזקתי, ה"אקשן" גבר. הילד שלי כבר היה גדול מספיק כדי להבין שהבית שלו הוא לא הדבר היציב בחייו. הבעיות הרגשיות התחילו לצוף, ובכלים שהיו לרשותי עשיתי כל מה שאני יכולה כדי שיהיה לו הכי טוב שאפשר, גרמתי לו להבין שאצלי בלב יש לו תמיד קרקע יציבה של אהבה. זו היתה נחמתי היחידה, אבל זה לא החזיק הרבה. תוך מספר שנים הכל נחתך באחת. קיבלתי גט, יחד עם עקיצה כואבת: בעלי עזב יחד עם הילד.

נאבקתי עד כלות כוחותי. הרגשתי נורא, אבל הילד, שכבר היה גדול, היה במלכוד, והתפתה לבחור צד באביו שפיטס אותו כהוגן בכסף, המשאב מולו לא היה לי איך להתמודד. באיזושהו שלב הבנתי שדי, גם אני צריכה לחיות את חיי. קדימה - צעד.

מידי פעם נפגשתי איתו, עד שגם זה הופסק. הוא טס עם אביו לחו"ל, שם גרה משפחת אביו ושם היו עסקי המשפחה הענפים. הוא השתקע שם יחד עם אביו. מידי פעם היה מתקשר, שולח לי אות של חיים. החלטתי לא ליפול, ולהמשיך לחיות את החיים שאלוקים נתן לי מתוך בחירה ולא מתוך התמסכנות. התחלתי לעבוד במקצוע שאהבתי מאוד, וככל שהשקעתי - כך נפתחו לי שערים שלא האמנתי שקיימים. הניסיון שלי צבר קילומטריז' איכותי. עבדתי באופן פרטי, וב"ה כל לקוח הביא שניים. לא הוצאתי שקל על פרסום, הלקוחות זרמו אלי, ומרוב ביקוש - נאלצתי לקבל אותם לאחר שבועות של המתנה.

ראיתי ברכה בכל מעשי ידי. מילאתי את יומי בעשייה מבורכת שהקלה עלי את הקושי. בנוסף, היתה לי משפחתי שנתנה לי גב ומילאה את חיי. אני הקטנה בבית, מעלי אחים ואחיות גדולים. כולם התגייסו למעני, ואני חזרתי להיות הילדה הקטנה של אבא ואמא. זו היתה נחמה טובה. השקעתי באחיינים שהחזירו לי אהבה, מילאתי עצמי בקולות ילדים שכה אהבתי. המשפחיות נתנה לי המון. את

תחרות הסיפור הקצר של הידברות

- יודעים לכתוב? רוצים לקבל במה בעלון הנפוץ ביותר בארץ ובעולם?
- עלון הידברות מכריז על תחרות הסיפור הקצר. מעוניינים להגיש מועמדות?
- שלחו למייל DEBI@HTV.CO.IL סיפור קצר (רצוי דרמטי ומעניין, שיכול להתאים לכלל הציבור ולא רק למגזרים מסוימים).
- כתבו סיפור באורך של 1500-1200 מילים.
- הסיפורים הטובים ביותר יפורסמו כאן בעלון.
- וכעבור 4 חודשים ייבחר הסיפור הטוב מכולם, שיזכה את מחברו ב-2,500 ש"ח לרכישת ספרים ומוצרים בהידברות שופס.

הורי הייתי מבקרת הרבה, וצריך להבין - הורי בחרו לגור בקצה הכי נידח של המדינה. כל הזמן אנחנו

קבלת הצעת נישואין?

בסדנא נלמד: בניית שנה ראשונה • ההבדלים בין איש לאישה יסודות הבית היהודי • הלכות וחיידושים רכזיים

להרשמה חייגו: 073-2221300

זוגות מאורסים? בשנה הראשונה? יונים מותנים ל-30 יום זואית

6 מכתמים - ימי ראשון מיד לאחר הכתם בבית הידברות, רח' שנקר 20, בתח תקוה קבוצות קטנות לחוד וביחד | מותנה במסכר נרשמים

אל תשכחו את מה שחשוב באמת...

ההמתנה הנצחית של המאמין

המשך מעמוד <<

האמת היא שהרבה פעמים אנחנו עושים פעולה, שחינו אף תלויים בה, בלי שאנחנו כלל בודקים אותה, אלא מסתמכים על מי שעומד מאחוריה. לדוגמה, יש רמזור ירוק ואנחנו נכנסים לתוך צומת מרכזית - האם אנחנו בכלל בודקים שהרמזור של המכוניות בנתיבים המצטלבים אכן מורה צבע אדום? התשובה היא שלא, אנחנו פשוט סומכים על כך שמערכת התכנות של הרמזורים עובדת כמו שצריך. דוגמה נוספת היא מרשם תרופה שהרופא רשם לנו - האם אנחנו בכלל בודקים מהם הרכיבים הפעילים בתרופה, ולומדים כיצד הם משפיעים על הגוף שלנו? התשובה היא שלא, אנחנו פשוט סומכים על הרופא והידע שלו, ועל חברת התרופות שלא טעתה בהרכב התרופה. כשאנחנו סומכים בעיניים עצומות על מישהו אנחנו לא מרגישים צורך לבדוק בעצמנו אם מה שהוא טוען אכן נכון. וכאן, אנחנו לא מדברים על רופא בשר ודם, וגם לא על מערכת רמזורים שתוכנתה על ידי בן אנוש, אלא על בורא העולם. כשאנחנו יודעים שהתורה היא ממנו, ורצונו מאיתנו היא לקיימה, זה אמור להיות מספיק עבורנו כדי לדעת שזה הדבר הכי נכון, הכי צודק והכי טוב עבורנו.

וכך בדיוק אמרו בני ישראל לאחר מתן תורה - "נעשה ונשמע". לכאורה, הגיוני לומר קודם "נשמע", ורק לאחר מכן "נעשה". כלומר, קודם כל נשמע - נבין את המשמעות שקיימת מאחורי המצוות, ורק לאחר מכן נעשה אותן. אבל כאן מופיע ההיפך, והסיבה היא שאם המצוות הן רצונו של בורא העולם, אז ודאי שהן הדבר הנכון והמחייב, ולכן הם לא יתעקבו מלקיימן. לאחר מכן, תוך כדי קיומן ועשייתן הם יוכלו ללמוד ולהתעמק במשמעות שלהן. הלימוד וההבנה לא יעקבו את קיום המצוות, וזאת בשל הידיעה שזהו רצונו המחייב של בורא עולם - זה שיצר אותנו, אוהב אותנו ורוצה בטובתנו.

להיות בעלת נכסים. אין לי מושג איך, אבל תוך יום כל המשפחה כבר ידעה. כולם פרגנו, אבל אני הרגשתי שיש גם זמזומים. ידעתי מה אני הולכת לעשות.

התקשרתי לאחותי הגדולה. ידעתי שיש לה חובות ושהיא קצת בלחץ. ידעתי גם שהם חולמים על רכב חדש. שאלתי אותה מה חסר לה, כי אני רוצה לקנות לה מתנה, בהתחלה היא התביישה, אבל אני יודעת לדבר איתה, כמו שאומרים... היא ביקשה מערכת סלוגית. קבעתי איתה ויצאנו יחד לחנות. היא בחרה - ואני שילמתי. למחרת קניתי להם גם רכב כמו שרצו, יד שניה אבל במצב חדש. הנחתי לה אותו בחניה, ושמתי לה את המפתח על השולחן. היא היתה המומה.

היא לא ציפתה למחווה הזו. היא הודתה לי כל כך, שהרגשתי שעשיתי בדיוק את הדבר הנכון בזמן הנכון.

ככה עשיתי עם כל אחי. לא באותו סדר גודל, לא כולם היו נצרכים. אבל הכל היה בשקט-בשקט, אף אחד לא ידע על השני. זה היה מדהים - זה השתיק את כולם.

תקופה לאחר מכן, קיבלתי טלפון מהבן שלי. הוא מתעדת להתארס עם בחורה מקסימה מהארץ. הוא מגיע לביקור, ורוצה שאכיר אותה. התרגשתי מאוד. לחתן ילד זה משהו גדול, אבל בעיקר התרגשתי מזה שהוא התקשר אלי ואמר לי, במילים אחרות: את חשובה לי.

ציפיתי לו מאוד. התגעגעתי. הוא הגיע אלי, מלווה בבחורה נחמדה, שכבר בחיך הראשוני שלה, ידעתי שהיא מהסוג שאני ממש מחבבת. טפפנו מעט, ואז היא שאלה: "רגע, את אחות שלי...?", וכאן נקבה בשמה של אחותי הגדולה. מתברר שההורים שלה חברים טובים מאוד של אחותי ובעלה. אבל כאן לא נגמר הסיפור. היא שמעה וידעה מכלי ראשון על המחווה שעשיתי לאחותי. היא רצתה כל הזמן לדעת מי האישה הזו שהתנהגה ככה באצילות...

הם התחתנו. היא נתנה לי יחס של כבוד והערכה, היא החזירה את הבן שלי לגור כאן בארץ, וכבר לאחר הלידה של הבן הראשון הם קנו דירה באזור שלי. "אני רוצה שתהיה לך נחת. מגיע לך", אמרה לי.

מה נשאר לי לומר?
היא החזירה לי את הילד הביתה.
אני צריכה יותר מזה?

בחסדי שמים, לאחר חודש נוסף הודיעו לנו שאמא משוחררת הביתה. שמחנו כל כך. היינו חסרים בלעדיה. מובן שהבית הותאם לצרכיה החדשים, ואמא, אף על פי שהפגינה רצון חזק ויכולות, עדיין היתה בגדר משוקמת. היא היתה צריכה עזרה צמודה גם בבית. מטפלת זרה לא באה בחשבון, משיקולים שונים, בעיקר כי היא ממש לא יכלה לסבול את הרעיון. אבל עכשיו קולות התורנים נדמו. משום מה, היה ברור לכולם שאני זו שצריכה לקחת את האחריות. זה התחיל בלחששים, ואז עבר לדיבור גלוי ממש.

אחי בא אלי ואמר לי: "את היחידה בלי משפחה, ויש לך הזמן המתאים להיות עם אמא. אנחנו נשתדל לעזור". שתקתי, על אף שנפגעתי. הבנתי שאם אני לא אעשה מעשה, יהיה פה בלגן גדול, אמא תהיה הניזוקת הראשונה - בעיקר מכך שתגלה את המריבות שלנו. זה לבד יגמור אותה.

הרמתי טלפונים לכל הלוקחות, יודעת שמרגע זה - מחילה לא תהיה לי, אפס סובלנות לאחר שני ביטולים. הודעתי על השהייה עד לתאריך לא ידוע, הבאתי את חפצי ועברתי להתגורר עם אמא, על כל המשתמע מכך. נשארתי לתמוך ולסעוד את אמא כחודש נוסף, עד שהיא חזרה לתפקד ממש כמו פעם. או אז חזרתי הביתה בשנית, לתפעל שוב את מה שנשאר מהעבודה.

האמת היא שקיבלתי הערכה רבה על פעלי, בעיקר מבני משפחה של אמי שהגיעו לבקר לעיתים קרובות, ותמיד ראו אותי לידה. אבל שכחתי מהכל והמשכתי את חיי השגרה. כשנה לאחר מכן, התבשרתי בצער רב על פטירתו של דודי, אחיה של אמי. לאחר השבעה פנו אלי ממשרד עורך הדין שלו, והודיעו לי שהוא השאיר לי חלק בצוואה.

הוא השאיר לי מכתב, בו כתב עד כמה העריך את ההתמסרות שלי למען אמא. הוא ראה הכל וידע, ואני למרות הכל שתקתי למען השלום במשפחה ולמען כבודה של אמא. הוא העריך זאת מאוד, והחליט לתת לי את כל קרן ההשתלמות שהיתה לו. היה שם סכום לא מבוטל.

מיליון שקלים. הייתי המומה. לא ציפיתי למחווה כזו, התרגשתי בעיקר מהמילים הטובות שהוא כתב לי, הכסף פחות דיבר אלי. אני לא זקוקה לכסף, בחסדי שמים, יש לי מה שאני צריכה, ואני לא מחפשת

"באותם רגעים לא חשבתי על כולם, מלבדה. לקחתי חופשה בלתי מוגדרת מהעבודה, הודעתי ללקוחותי שאעדר"

נופש חוויתי ורוחני במלון ניר עציון

<p>הרצאות מרתקות כעילוי לילדים</p>	<p>פרשת תזריע מצורע שישי-שבת 21-22.4 א' באייר</p>
<p>חדרים משודרגים בריכה מקורה</p>	<p>נוף מדהים של הרי הכרמל</p>

הבטיחו מקומכם: **073-222-1-270**

מס' המקומות מוגבל

בהשתתפות הרב ליאור גלזר הרב חיים זאיר

הנופש הכי מושקע

שבת וינפוש

הידברות לנוצר

שווה ציטוט

”

”קוראים לנו אבינו מלכנו, כי מצד אחד אבא שלנו נורא אופה אותנו, אבל הוא לא יכול לעשות בשבילנו הכל. ומצד שני, מלך יכול לעשות הכל, אבל לא תמיד מצוין. הביחד מביא את הביטוי הפנטסטי הזה.”
(3 פי שביט)

“

שווה חידה

קוראים לה "מסאות זבא"
כי היא הפירה אותי ב-6 בקורק...

היגו זהה איתה הולך
מילאק מתיחם
אוקח נשימה מלוקה
מנלה איתה לזכ פח זבא.

הכפיל אותי זיוק עכשיו
ימך מלו...

האם עין הרע יכול לפגוע בי?

מגיעה לאותו אדם. אותה מידת הדין מצביעה על העבירות והמעשים השליליים שעשה אותו אדם, ובכך מצדיקה שיפגעו בהצלחתו. היהדות מלמדת אותנו לא לנקר את העיניים לאחרים, ולהצניע את ההצלחות והדברים הטובים הקיימים בחיינו. ובכלל, כשחושבים על זה, למה קנאה של אחרים בנו אמורה לגרום לנו להרגיש יותר טוב עם עצמנו? בדרך כלל המניע הפנימי לשחצנות הוא חוסר שלמות עצמית. אבל השחצנות הזו עלולה לעלות לנו ביוקר. קנאה באחר יוצרת "עין הרע" עליו, שעלולה להביא לפגיעה ממשית בתחומי חייו השונים, ולהמעיס בברכה ובשפע של חיי האדם. ההלכה אפילו קובעת שאסור לעמוד ליד השדה של חקלאי בזמן שהתבואה בשיאה, כיוון שהתפעלות הזו תביא בצורה רוחנית לפגיעה בתבואה. רובנו לא חקלאים, אבל מכאן אפשר להבין מהי הסכנה של קנאת אחרים עלינו. אז אולי אחרי הכול, לא זיוק לנו לחזור למושגים של פעם...

פעם, קצת לפני שנולדתם, כשהיו מצטלמים, המטרה הייתה ליצור לעצמנו מזכרת של רגע מיוחד. היום, כשמצטלמים, המטרה היא קודם כל להוציא את העיניים לאחרים. הרי מה שווה לצאת לחופשה בחו"ל או לאכול מנת שחיתות במסעדה בלי לוודא שכולם יודעים כמה שהחיים שלי מושלמים? פעם העולם היה אחר - פרטיות הייתה דבר לגיטימי, להשוויץ היה נחשב בוטה. אבל בואו נשאיר בצד את הפן המוסרי, את הצורך האובססיבי בשיווק עצמי, את הפילטרים ואת החיוכים המזויפים. האם היחצנות של הטוב שיש לי בחיים יכולה לפגוע בי? היהדות מסבירה שכן. קוראים לזה - עין הרע. כשאדם מתפעל או מרגיש קנאה מאיזושהי הצלחה שיש לאחר הוא מעורר בשמים קטרוג על אותו אחד, וגורם לכך שמידת הדין תפעל על האדם ותטען בשמים שאותה הצלחה בכלל לא

השו"ת המקוצר

גלוטן שחולי צליאק קלים יכולים לאכול מהן, ויש להתייעץ בזה עם רב לגבי כזית ראשון בליל הפסח, כי יש חילוקים בדרגות החולי.

שאלה: מותר ללמוד למבחנים שיהיו אחרי פסח בחג? ובחול המועד?
תשובה: בחג עצמו ראוי להימנע מללמוד מקצועות חול, ובחול המועד מותר.

שאלה: במהלך סיבוב קניות ראיתי שהשמש עומדת לשקוע וזכרתי שלא התפללתי מנחה. נעמדתי בפינת רחוב כדי להתפלל, אך אינני יודעת היכן צד מזרח והיכן ירושלים. לאיזה כיוון עלי להתפלל?
תשובה: קודם כל אפשר לשאול אנשים שנמצאים במקום אם הם יודעים. ואם לאף אחד אין ידיעה לאיזה כיוון להתפלל, אפשר להתפלל סמוך לקיר ולכוון בלב כנגד ירושלים ובית המקדש.

שאלה: תכך מתחילה חופשת פסח. אפשר לצאת בה לטיולים ולהתאזר, או שחייבים לנקות לפסח?
תשובה: אפשר לטייל בתקופה זו. יש אך מי שמעדיפים לטייל דווקא בתקופה זו, כשהאתרים ריקים ויש יותר צניעות.

שאלה: אני מתחזק ורוצה לשמור פסח כהלכתו. איך אני יודע אם מותר לי לאכול קטניות או לא?
תשובה: אם אתם ספרדים מותר לך לאכול קטניות (מלבד המרוקאים, שחלקם נהגו שלא לאכול קטניות) והאשכנזים נוהגים שלא לאכול קטניות כלל.

שאלה: יש לי צליאק. איך אני יכולה לאכול מצה בפסח?
תשובה: כיום משווקים בחנויות מצות נטולות

המדור בחסות

נטע
בר מים היברידי

שאלה בנועם

אפיק ברכה יצא לנפוש עם משפחתו. הוא שאל את רבו אם מותר להם לשחות בשבת בבריכה, מה ענה הרב?

**פתרון החידה מעלון
כרשת כי תשא**

אם לא הפרישו חלה מערב שבת ונוכרו בשבת, מעיקר הדין לא ייתן פת לקטן בן 12 שנה ויום אחד, כדי שהקטן יפריש משלו על כל שאר הפת. שאין להקל במקרה שוודאי לא הפרישו חלה, לתת לקטן לעבור איטור דרבנן. רק כשיש ספק אם הפרישו חלה, ניתן לנקוט בעצה זו. אך במקום מצווה, כגון לצורך אכילת מצה בליל פסח, אפשר לסמוך להקל לתת מצה אחת לצורכו של קטן בן י"ב שנה, והקטן יפריש גם בשביל עצמו, וגם עבור שאר המצות.

הגרלה!

בין הפותרים נכונה
יוגרל שובר ברשת

תשובות יש לשלוח למייל:
alon@afikim-water.co.il
02-5807576 :0p971א

אסיקים
טכנולוגיית סיס מתקדמת

להזמנות:

077-80-37-880

כשיש נועם 2, אין שאלות!

בואו נלעג לאנשים בפומבי - ונרגיש טובים ומוסריים

ישנו עיוות שקיים עשרות שנים בתקשורת הכללית, והציבור הרחב כבר מקבל אותו כמוזן מאליו: תכני בידור שלועגים לאנשים, מלבינים את פניהם ברבים - והעולם שותק (וצוחק). מתי העיוות הזה יפסק?

בפסולת ה"תרבותית" הזו? איפה המצפון של אותם צופים, שמשמשים במקרה הזה כקהל מריע במופע גלדיאטורים שבו כולם נהנים, מלבד האדם המסכן שעומד במרכז הזירה? גורלו תלוי באחרים, הוא עלול להיפגע ולהיזקק, אבל עבור האחרים הוא בסך הכל ניצב במרכזו של אירוע בידורי. מחר הם יוכלו להשתתף בהפגנה למען זכויות החיות, למען זכויות הפליטים מאריתריאה, למען אוכלוסיית צבי הים שנמצאת בהכחדה. אבל כשהם משתתפים באירוע בידורי שפוגע בנפשם של בני אדם שכל חטאם הוא שזכו להתפרסם - כל המוסר המעושה נדחק לצד. העיקר לצחוק.

אני ממש מקנא באלה שמעולם לא צפו בתקשורת מסוג זה וצורכים תקשורת אחרת לחלוטין, נקיה ומוסרית יותר. תקשורת שמנסה לתקן ולא להרוס.

אגב, אני הכי בעד לצחוק. גם לי יש הדרכים שלי לצחוק ולהינות מתוכן הומוריסטי, אבל לא על חשבון אנשים אחרים. כשאני וגולן אזולאי המוכשר תכננו וצילמנו את סדרת "גולן עם העם" בהידברות דיגיטל, לא צחקנו על אף אחד. לא טמנו פח לאף אחד. לפעמים צחקנו על עצמנו, לפעמים זה היה מתואם עם המרואייין, אבל ההומור שם היה כשר ונקי. זו הוכחה לכך שאפשר ליצור הומור שלא פוגע באף אחד. ויש עוד לא מעט דוגמאות: אמיר מויאל, אנדרדוס, ברדק ועוד. אגב, גם ערב משפחתי יכול להיות קורע מצחוק, גם ללא עזרים חיצוניים. אבל הבאסה היא שהתרגלנו.

התרגלנו לצחוק על אנשים. התרגלנו להתנשא על חולשות של אחרים, כאילו לנו אין חולשות. כשהייתי בכיתה ד' או ה' היה ילד אחד שדי התעמרת בו במשך תקופה, ועד היום כשאני רואה אותו ברחובות קריית שמונה, לבי נחמץ בקרבי. זו לא חכמה, זו לא גבורה. זו עליבות גדולה מאוד להיות חזק על חלשים.

אם יש בסביבתכם אנשים עם חולשות מסוימות, אל תמהרו ללעוג להם. הרי אם יהיה לכם ילד עם אותן חולשות בדיוק, גם אתם לא הייתם רוצים שיהפוך לבדיחה של השכבה. קל וחומר בתכנים שמגיעים למיליוני צופים, בזכות האופן ה"מקצועי" שבו הם שותים את הדם לדמויות שונות. בואו נימנע מזה, בואו לא נהיה הקהל המריע בקרבות הגלדיאטורים. בואו נהיה בצד של הטובים.

יש ב-2003 ערכתי אייטס למגזין "רייטינג" על עוזי כהן, סגן ראש עיריית רעננה, אחרי שזכה לחיקוי בתוכנית כלשהי, שלא נציין כאן את שמה מפאת כבוד האכסניה. מי שיועד ידע, ומי שלא - יבין מהטור הנוכחי אילו זועעות משודרות ב"עולם החופשי והנאור".

עוזי כהן לא מיהר להודות בכך, אבל בין השורות היה אפשר להבין שהוא נעלב ונפגע מהאופן בו הוצג באותה תכנית - כקוף נבער ונלעג, בולס בננות, והכל בגלל מראהו השחום והעממיות הבולטת. זה היה כל "חטאו". הוא עלה לכותרות הארציות באותה תקופה, והחיקוי בדמותו (כולל לסגנון הדיבור שלו, שנבע מליקוי שמיעה) הלעיג אותו בעיני הציבור. היוצרים כמוזן טענו "הוא איש ציבור, וזה חלק מהמשחק", התקשורת גיחכה והקהל הריע. אני לא יודע עד כמה זה קשור,

אבל בשורה התחתונה, שנים ספורות לאחר מכן (גם אחרי שהומלץ להעמידו לדין בגלל חשדות לעבירות בנייה בביתו, שבהמשך התבררו כלא נכונים בעליל) נפטר עוזי כהן מהתקף לב, בעודו בן 55 בלבד. הוא השאיר אישה וחמישה ילדים. יהי זכרו ברוך.

גם אם אין קשר בין מותו הפתאומי של עוזי כהן לבין כיכובו כמושא חיקוי נלעג, הרי שאותם חקיינים הרגו עשרות ואולי מאות אנשים שעדיין מסתובבים בנינו. מושאי החיקוי אמנם חיים ברמה הטכנית, אבל משהו בהם נותר מת, מצולק, פגוע, מחולל. בכל זאת, לקחו את דמותם, התרכזו בחולשות החיצוניות, הוסיפו קורטוב נלעגות בריבוע, ערבבו - והפכו אותם לבדיחה של המדינה, לפעמים פעמים בודדות ולפעמים במשך שנים ארוכות. יש כאלה שטענו שאינם מתרגשים מהחיקוי, אבל מולם היו לא מעט מפורסמים ואנשי ציבור אחרים שאמרו בראיונות משפטים בנוסח "שקנן מי שאומר שחיקוי כזה לא פוגע בעומק הנפש". משום מה, אני נוטה להאמין להם.

אז בואו נחשוב, מי אחראי לכל כך הרבה פיגועים נפשיים? מדובר בקבוצה מצומצמת יחסית של יוצרים ובדרנים "מוכשרים", שהכישרון שלהם הוא למצוא פגמים בזולת - ולהביא את זה למסך באופן אמנם יצירתי, אבל גם מרושע מאוד. מילא הם, אבל מה עם מיליוני הצופים שמולעטים

נצפה לאחרונה

יהודה אלפרט ושלמה אליה טל הולכים לשמח בבית החולים קפלן ברחובות, ומחלקים לחולים את עלון הידברות.

נתקלתי או הפצתם בעצמכם את עלון הידברות במקום מעניין ולא שגרתי? צלמו ושלחו אלינו אל ONEG.SHABAT@HTV.CO.IL לזינוי הרבים ולהפצה בעצמכם חייגו 073-2221388 והברכה בדרך אליכם!

הידברות
באדיבות בר משבחים
פינת ההלכה
מתפללים מנחה על אם הדרך, האם מותר או שצריך להקפיד על מקום ראוי לתפילה?
תשובה
לכתחלה לא יתפלל במקום פתוח כמו בשרה או ברחוב משום שכאשר מתפלל במקום צנוע יש עליו יותר אימת המלך. [שלחן ערוך (סימן צ סעיף ה)]. ועוברי דרכים רשאים להתפלל במקום פתוח, ומכל מקום אם יש במקום אילנות וכדומה עדיף לעמוד ביניהם בשעת התפלה, ואם המקום מגודר אף שאינו מקורה מותר להתפלל בו לכתחלה, משום שיש במקום זה יישוב הדעת ואימת מלך. [משנה ברורה (סימן צ סעיף קטן יא ויב)].

חצים מטבח כשר לפסח?
הטבה מיוחדת
לקוראי עלון הידברות
BAR KITCHENS
052-7028339

מהמנזר לחיק היהדות: הרב יונתן גל-עד בריאיון מרתק

הוא עזב את הארץ כדי לשכוח את יהדותו, והיום הוא משמש כרב. הרב יונתן גל-עד על השהייה במנזר, רגע ההתפכחות - וגם על החלטת לזכות את הרבים

שם. לא רציתי להגיד את כל המנטרות שלהם, ידעתי שחלקן הן עבודה זרה ממש. ואז נזכרתי בפסוק הזה, 'שמע ישראל'. זה מה שאמרת. חוויתי אז משהו. הרגשתי שאני עף אחורה, ופתאום נעצר, רואה חומה, בתים עם גגות מעוגלים. התחלתי להתרגש, בתוך החלום הזה הבנתי: זו ירושלים. גדלתי בירושלים, המראה הזה לא מרגש אותי בדרך כלל, אבל פה התרגשתי. ובתוך החלום גם חשבתי, 'איפה הכותל?'

גם נבהלתי מהחוויה הזו, התעוררתי ממנה ופשוט ברחתי משם. זה הבהיל אותי כל כך שנמאס לי ללמוד ולחוות חוויות כאלה, וחשבתי לחזור הביתה. נשאר לי עוד יום אחד להשתעמם במנזר, ונכנסתי לספרייה כדי להעביר את הזמן. עליתי על סולם לחפש ספר מעניין - ומצאתי תנ"ך בעברית. הידיים שלי רעדו. הוצאתי עוד ספר - מחזור לראש השנה. הקב"ה הביא לי את הספרים האלה מול העיניים בתכנון מדויק. פתחתי את התנ"ך, עברית שלא ראיתי הרבה זמן, והוא נפתח בישיעהו מ"ג. שם היו כמה פסוקים מסומנים בצהוב זורח: "...אֵל תִּירָא כִּי גֹאֲלִיָּךְ קָרָאתִי בְּשֵׁמֶךָ לִי אֶתָּה. כִּי תַעֲבֹר בְּמִים אֶתְּךָ אֲנִי... כִּי תִלָּךְ בְּמֹאֵשׁ לֹא תִכְרַח וְלִהְיֶה לֹא תִבְעַר בְּךָ". זה היה המקום היחיד שהיה מסומן בצהוב. התחלתי לקרוא את התנ"ך מהתחלה, ולא יכולתי להפסיק. ראיתי שם למשל את הפסוקים על אברהם אבינו שהתעקש לשלם לעפרון החיתי על מערת המכפלה. נזכרתי שכשהייתי קצין מסרנו את חברון, והשארנו את מערת המכפלה. בזמנו לא הבנתי בשביל מה אנחנו צריכים אותה. פתאום ראיתי שסבא של סבא של סבא שלי התעקש לשלם על המקום הזה - כנראה שהוא ידע משהו שאני לא יודע.

"יצאתי משם במטרה לחזור לארץ, ובדרך עצרתי בתחנה קטנה בהייד פארק. לשם מגיעים כל מיני מרצים מכל הדתות ומדברים לקהל. התחלתי להתווכח איתם, וראיתי שאנשים הולכים אחרי, חושבים שאני אחד המרצים... הבנתי את העוצמה של היהדות, שהמעט שידעתי כבר היה חזק מספיק בשביל להתווכח עם המרצים הוותיקים שם. ואז חזרתי לארץ.

"בארץ התקשרתי לחבר מהמילואים שחזר בתשובה כבר אז. הגעתי אליו והתחלתי להתווכח איתו, וגיליתי שהוא מבין על מה הוא מדבר... בבת אחת הבנתי ש'הלכו לי החיים' - אני חייב עכשיו להיות דתי. זו האמת. לקח לי חודשיים להתאפס על עצמי כדי לעכל את זה, ואז חזרתי אל החבר וביקשתי ממנו להניח תפילין. הוא נתן לי סידור והראה לי מה אומרים עם התפילין - והנה הפסוק ההוא שאח שלי לימד אותי, 'שמע ישראל'. התרגשתי ובכיתי.

התחלנו ללמוד יחד יום-יום, עד שהוא אמר לי שהוא כבר לא מספיק לי, והמליץ לי להיכנס לשיבה. הלכתי לשיבת 'אור שמח'. בכניסה לשיבה נתתי נשיקה למזוזה, ומתחתיה ראיתי מדבקה, סגולה לנוסע בדרכים - הפסוק הוא מישעיהו מ"ג שהחזיר אותי ליהדות, 'כי תעבור במים'... משם, הדרך לחזרה מלאה בתשובה, ולהחלפה של המראה, היתה קצרה מאוד."

מה גרם לך להחליט גם לזכות את הרבים?
"זה קרה באופן טבעי. הייתי עם כזו אש, שחברים שלי חשבו שהשתגעתי. אז התחלתי להסביר להם, לדבר איתם וללמד אותם. משם הגעתי לתרגם את הספרים של הרב שלום ארוש ולהצטרף אליו לנסיעות, ומשם - לארגון ערכים ואז להיברות, ואני ממשיך. מרגיש שאת כל מה שהקב"ה השקיע בי ונתן לי, אני צריך לתת לאחרים."

הראיון המלא בסדרת "מסע בין נשמות" מופיע באתר היברות

"הרגשתי בן חורין. אף אחד לא מכיר אותי, אין ישראלים באזור, ואני מתחיל לחיות מאפס, ממקום נקי. אבל זה לא הלך בדיוק לפי התוכנית, כי איכשהו בכל מקום שהגעתי אליו משהו גילה שאני מירושלים, והשאלה הבאה שלו היתה: 'תגיד, אתה יהודי?'. זה הדבר האחרון שרציתי שידברו איתי עליו... זה התחיל

נוער מרצ, מהתכחשות ליהדות, מברחה מהיהדות, מירושלים לסקוטלנד, לאנגליה - יוני גל-עד הגיע לכאן, ונהיה הרב יונתן גל-עד.

הסיפור שלך מתחיל מנוער מרצ, ניכור מהזהות היהודית - ובסוף אתה יושב מולי, רב ישראלי, מזכה

זה לא הלך בדיוק לפי התוכנית, כי איכשהו בכל מקום שהגעתי אליו משהו גילה שאני מירושלים, והשאלה הבאה שלו היתה: 'תגיד, אתה יהודי?'

בקטנה, והפך להיות מוגזם, זה היה נראה כמו משהו מכוון, כאילו עוד שניה יוצא איזה במאי ואומר שהכל מתוכנן."

איך התחלת בפועל להתעניין ביהדות?
"זה היה די בעל כורחי. כל הזמן היו שואלים אותי 'מה, אתה יהודי?', ואז לא היו מניחים לי. ממש דורשים ממני תשובות - מה זה אומר, להיות יהודי? ופתאום אני קולט שלא רק שאין לי תשובות, אלא הם יודעים יותר ממני! קלטתי שאני מתכחש לזהות שאני בכלל לא מכיר. הרגשתי פשוט טיפש. ידעתי הכל על כולם, אבל על עצמי וההיסטוריה שלי - כלום.

"היתה לי התנגשות עם אנטישמי, שהתחיל לצעוק עלי אחרי שגילה שאני גם יהודי וגם ישראלי. וגיליתי פתאום שאני עונה לו לטובתנו, מגן על העם שלי, אף על פי שבדרך כלל הזדהיתי דווקא עם דעותיו... פתאום קלטתי שזה פוגע בי, לא באיזה עם שאני בטעות שייך אליו. ואז החלטתי שאני מתחיל ללמוד."

איפה מתחילים ללמוד על יהדות?
"בהתחלה זו היתה יותר היכרות. את יום החופשה השבועי שלי הייתי מבלה בספרייה העירונית, במחלקת דתות. חיפשתי שם יהדות, והתחלתי לקרוא היסטוריה יהודית, מקרא, התחלתי להבין כל מיני מחלוקות בין היהודים לאומות העולם. בהמשך למדתי וראיתי שכל הדתות הגדולות בעולם נשענות על היהדות, מבוססות עליה. אז את מה אני צריך לבדוק קודם? למדתי הרבה דתות, אבל ראיתי שכשיש משהו שהוא באמת מוסרי ומיוחד - המקור הוא ביהדות.

"יש לי אה שהרבה לפני, חזר בתשובה. הוא היה פעם מורה ליוגה, ולפני שהוא נסע להיות רב בברזיל, אמר לי 'אני אתן לך מנטרה יהודית', ולימד אותי את הפסוק 'שמע ישראל'. כשהמשכתי ללמוד על דתות שונות, הגעתי למנזר בודהיסטי, למדיטציה שעשו

הרבים. איך כל הסיפור הזה מתחיל?
"יהודי גאה, אני רוצה להגיד. אלה שתי המילים העיקריות. דווקא מתוך הברחה הזאת. לפעמים אומרים שדווקא אדם שיש לו הכל, לא ידע להעריך עד שהוא לא יאבד את הכל. גדלתי בבית שהיה ציוני מאוד. וכשגדלתי, לא הרגשתי את הציונות הזו בחברה. הרגשתי הרבה שנאה עצמית, הרבה ביקורת עצמית. הרגשתי שיש לנו תמיד רגשות אשמה. אומרים עלינו 'גנבתם שטחים, כבשתם, אתם כובשים'. אוקיי, בואו נסדר את העניינים. אנשים נהרגים, מתים, בשביל שטחים, בשביל אדמה. בואו נראה מה אפשר לעשות. הם אומרים שאם נחזיר זה יהיה בסדר והם יהיו חברים שלנו, אז בואו ננסה לפתור את הבעיות. די למלחמה, די לאלמוות, בואו נעשה שלום. ככה הגעתי לנוער מרצ, ונהייתי פעיל מאוד שם."

כמה שנים קדימה, אתה עוזב את הארץ ורוצה לשכוח שאתה יהודי וישראלי. למה? למה לא המשכת לשנות כביכול?

"לצערי לא ראיתי שינוי. זה רק נהיה גרוע יותר. הטלטלה הכי גדולה שעברתי היתה בצבא. התגייסתי עם הרבה מוטיבציה, הגעתי לחיל מודיעין ויצאתי לקצונה, הצטיינתי בכל מה שעשיתי. במודיעין אתה מקבל את כל המידע הסודי, מה שקורה מתחת לפני השטח. וראיתי שלא רק שאין כיוון של שלום בצד השני, אלא שמתכננים כל הזמן איך להגיע לעוד הישגים, פיגועים וכיבוש. היו רגעים שהזדעזעתי לראות איך אנחנו הומאניים ונוהרים, והעולם לא מכבד אותנו ורק תוקף אותנו יותר. והצד השני - כמה שהוא אלים יותר, מצדיקים אותו. כל תמונת העולם שהיתה לי התערערה. זה התחיל את החיפוש שלי. הרגשתי שישראל היא בית משוגעים ושאין לי מה לעשות פה. אין לי איך להשפיע. אני מוכשר, אני חכם, אני לא צריך להמשיך לחיות בחרדה הזו של פיגועים. וכך עזבתי לסקוטלנד."
מה קרה בסקוטלנד?

אור בירושלים (ט"ז)

בשבוע שעבר סיפרתי לכם איך חזר עודד בתשובה שלמה

...
חגיגת בר המצווה של עודד נערכה בחנוכה. היו שם אורחים רבים, וכן כל חברי הכיתה שלנו וגם הרב. עודד נראה זורח ומאושר, כשהוא לבוש בחליפה יפה ומגבעת. לידו עמד אדם עם זקן ארוך, שהחזיק את ידו של עודד כל הזמן, ונראה מרוגש ושמח במיוחד. "מי זה האדם שמחזיק לך את היד?", הצלחתי לשאול את עודד בשקט. "אה", חייך עודד, "זה 'היהודי האמיתי'..."

במרכז האולם עמדה חנוכיית כסף גדולה, ועודד התכבד להדליק את הנרות. הקהל כולו עמד וצפה בהתרגשות בעודד המדליק את הנרות. עודד הדליק אותם, כשמישהו תומך בו ומעודד אותו. עודד לא ראה את הנרות הדולקים, אך כמה אור נשקף מפניו...

"ולסיום - אני מוכרח לומר לכם עוד משהו: היום, שנתיים אחרי האסון שעברתי, כשאני מסתכל אחורה, אני יכול לומר בביטחון שהעיוורון שלי בסופו של דבר נעשה לטובה. "כשהייתי רואה, כמעט לא חשבתי על עצמי, כי תמיד רציתי להשיג את כל הדברים היפים שראיתי בחוץ, ומי יודע אם הייתי אי פעם מגלה את היהדות. אולם עכשיו, כשאני עיוור, אני מרגיש יותר וחושב יותר. אני חש את היד המכוונת של בורא העולם שכיוון אותי אליו, כי אמנם איבדתי את הראייה - אך גיליתי את האור האמיתי..."
סיים עודד את סיפורו המרגש. ישבנו שם, נסערים ומרותקים. כשהבטנו על נתי, ראינו שענינו אדומות מדמעות. "זו הפעם השלישית שאני שומע את הסיפור הזה, ובכל פעם אני מתרגש מחדש..." אמר נתי.

טריווייה

על מי נאמר "והוא יהיה פרא אדם"?

- א לבן
- ב עשוי
- ג ישמעאל
- ד בתואל

מי חיפש אתונות ומצא מלוכה?

- א פינחס
- ב שמואל
- ג שאול
- ד חפני

איזו ברית כרת הקב"ה עם אברהם וכל זרעו אחריו?

- א ברית באר שבע
- ב ברית מילה
- ג ברית השלום
- ד ברית בין הבתרים

כ כמה סלעים פודה האב את בנו מהכהן?

- א 10
- ב 7
- ג 5
- ד 3

"יום הדין" הוא כינוי ל -

- א יום כיפור
- ב צום גדליה
- ג ראש השנה
- ד שבת

פתרון החידות מעלון פרשת כי תשא:

- א. אריה, ג. "ואברהם זקן", ד. בז' בחשון.
- ג. מראש חודש אלול עד יום כיפור, ד. לעבוד עבודה זרה

פתרתם את כל השאלות?

שלחו אלינו למייל trivia@htv.co.il וציינו בכותרת את שם הפרשה בין הפותרים נכונה יוגרל הספר "לומדים לצייר 3" מאת דבורה בנדיקט מתנת הידידות שופס.

מושג בשבוע

בועות סבון

כְּאֶשֶׁר אָנַחְנוּ מְמַלְאִים כְּלֵי בָּמִים, מַעַל פְּנֵי הַמַּיִם נוֹצֵר מְתוּחַ סָבִיב. מְתוּחַ הַפְּנִיּוֹת הַזֶּה שְׂבִיר מְאֹד, כִּי שְׂכָל עוֹד הַכּוֹס יִצְיִבָה, יִתְּנֵן שְׂהַמַּיִם יִמְלֵאוּ אוֹתָהּ עַד מַעַט מַעַל לַשְּׂפָתָהּ וְיִשְׁאָרוּ מְתוּחִים, אֲךָ בְּתוֹנְעָה קִלְה מְתוּחַ הַפְּנִיּוֹת נִשְׁבֵּר וְהַמַּיִם נִשְׁפָּרְכִים.

כְּאֶשֶׁר מוֹסִיפִים לַמַּיִם סָבִיב, פְּנֵי הַמַּיִם הוֹפְכִים לְהִיּוֹת גְּמִיּוּשִׁים יוֹתֵר, וְקַל לְמִתַּח אוֹתָם. בְּמַצֵּב כְּזֶה, כְּאֶשֶׁר נוֹשְׁפִים אֶל תוֹךְ הַמַּיִם, בְּמִקּוֹם שְׂפָנֵי הַמַּיִם יִשְׁבֵּר וְהַמַּיִם יִזּוּזוּ וְיִשְׁפָּכוּ, הֵם מְמַלְאִים בְּאֵיזֵר וְנוֹצְרוֹת בּוֹעוֹת סָבִיב.

בְּשָׂבוֹעַ שְׂעֵבֵר הַזְּכָרְנוּ אֶת הַפְּרַקְטָל. גַּם בּוֹעוֹת הַסָּבִיב הֵן פְּרַקְטָלִים, כִּיּוֹן שְׂכָל בּוֹעוֹת סָבִיב מְרַכֵּז מְבוֹעוֹת סָבִיב קְטַנוֹת יוֹתֵר, שְׂגֵם הֵן מְרַכְּבוֹת מְבוֹעוֹת זֹהוֹת וְקְטַנוֹת עוֹד יוֹתֵר. אִם אֵתָם אוֹהֲבִים לְשַׁחַק בְּבוֹעוֹת סָבִיב, נִסּוּ לְהוֹסִיף לַמַּיִם עִם הַסָּבִיב מַעַט חֲמֵר שְׂנֻקְרָא גְלִיצְרִין. הוּא הוֹפֵךְ אֶת פְּנֵי הַמַּיִם לְגְמִיּוּשִׁים עוֹד יוֹתֵר, וְיִאֲפָשֵׁר לָכֵם לְיַצֵּר בּוֹעוֹת סָבִיב עֲנֻקִיּוֹת.

הנושאים הנלמדים:

- הכרת הטעמים • היגוי נכון בתפילה
- כללי הדיקדוק הבסיסיים לקריאה נכונה

10 מפגשים

בנימי חמישי אחרי פסח

בית הידיברות רח' אריה שנקר 20, פ"ת

הקורס מועבר מפי מורה מומחה, בקי, עם נסיון רב.

הרשמה מראש חובה • 073-222-1-300

מבוגרים ונוער מגיל 16+ | מתנתה במס' משתתפים

תמיד רצית לדעת טעמי המקרא?

עכשיו זו ההזדמנות שלך!

קורס
טעמי המקרא
למתחילים

בנוסף עדות המדוי - ירושלים

ללכת אחרי האמת

איך נדע אם אנחנו מקשיבות עכשיו לנפש האלוקית שלנו, או לנפש הבהמית?

להרגיש שהקשבנו לנפש האלוקית. תוך כדי הפעולה, ההנאה של הנפש הבהמית יכולה להיות אדירה. אבל אחרי הפעולה - אם נצטער על כך, או נרגיש פספוס אדיר, נבין שלא כדאי לבצע את הפעולה שאנו מתלבטים אם לבצע או לא. למה אנו חייבות לעבור דרך לא פשוטה כדי להתקרב לה?

האמת היא, שהדרך היא קרובה ואפשרית לכל אחד. בדור שלנו, שבו אנו רגילות פחות לעבוד קשה, קשה לנו לשמוע ולקרוא זאת, אבל אין קיצורי דרך. וכשרוצים להרגיש טוב באמת, זה רק כשהולכים אחרי הרצון של הנפש האלוקית שבנו. כשמקשיבים לה, כשמבצעים את רצונה, שזהו רצון ה', אז מרגישים טוב, מדויקים, מכוונים לאמת וחיים מתוך בהירות מחשבתית.

רק כאשר מתאמצים ולא תמיד מבצעים מה שרוצים, אלא מבצעים מה שנוכח עבורנו, מרוויחים ומרגישים קרובים יותר לה', שזאת השמחה האמיתית שלנו. והעבודה שלנו היא לעבוד מתוך שמחה. לא מתוך "צריך אז אני עושה", אלא "אני רוצה לרצות את רצון ה', ויודע שזה מה שישמח אותי ויהיה עבורי הכי נכון וטוב, גם אם אינני רואה זאת כעת. וגם אם אני אתייגע יותר, זה שווה את זה".

ללכת אחרי האמת - זה שווה, מאיזה כיוון שלא מסתכלים על זה.

גם לך יש אפשרות להכיר את היהדות לעוד נשמה. לארגון שיעור או הפרשת חלה אצלך בבית. יחסי: 073-222-1290

מכירות את המשפט: "מה שבא בקלות הולך בקלות"? אז זה בדיוק זה. בכלליות, כשנותנים לנפש הבהמית יותר מידי מקום - מרגישים אחר כך טוב פחות (מובן שצריך לתת לה מקום, אבל באיזון. אי אפשר לא לישון או לא לאכול וכו'). אך חשוב לדאוג שאנו נשלוט עליה, ולא היא עלינו).

אם נצליח להתאמץ ונקשיב לקול האלוקי שבנו, לחלק אלוק ממעל ממש שיש בכל אחד מאיתנו, שחפץ לבצע פעולות קדושות וחשובות, נרגיש לאחר מכן הרבה יותר טוב. אפילו נחווה מעין ניצחון פנימי, שהצלחנו להביס את האויב שבנו.

ידוע ששני מלכים (=הנפש הבהמית והנפש האלוקית) נלחמים על הגוף שלנו, כדי לשלוט במחשבה, בדבור ובמעשה שלנו, בשלושת לבושי הנפש. ומי ינצח? זה שיהיה זריז ובעל שמחה. שהרי השמחה מפילה את העצבות ואת נמיכות הרוח. לכן חשוב לשים לב איך נרגיש אחרי אותה סיטואציה שנמצאת לנגד עינינו. אם נבצע את הפעולה ונרגיש טוב אחריה, זוהי אחת האופציות

"אדם כי יקריב מכם קרבן". ידוע שבשביל להתקרב לה', אנו נדרשים להקריב מעצמנו. אבל למה אי אפשר להתקרב לה' בקלות? בלי להקריב את הבהמה שבנו לה'?

רגע, בהמה, אצלנו?! אז כן, לכל יהודי יש נפש בהמית ונפש אלוקית בקרבנו. הנפש הבהמית מחפשת הנאה, פרנסה, רווח, לישון, לאכול. במילים אחרות: צרכים של בהמה... ואילו הנפש האלוקית מחפשת את קרבת ה', למלא אחר רצונו יתברך ולא אחרי רצונו הגשמי (כפי שנמשכת הנפש הבהמית).

בינינו, קל יותר להקשיב ולתת דרוך לבהמה שבנו, שכן החלק האלוקי שבנו - צריך להתייגע כדי להקשיב לו ולקיים את רצונו. במילים אחרות, קל יותר לישון או לאכול מאשר להתייגע ולצאת לשיעור תורה.

אבל מה קורה כשמקשיבים לנפש הבהמית שלנו? אמנם קל יותר להקשיב לה, אבל אנחנו מפספסים נקודה מהותית מאוד, כי כמו שקל לבצע - גם קל להפסיד את מה שקיבלנו.

הרבנית חגית שירה חכמת נשים

ושמחת

מה עושים היום, כשאין כהנים ולויים שישלימו את השמחה שחסרה בצער שלנו?

שמעונו. את מבינה? כשאת מתפללת, את צריכה לעמוד לכיוון ירושלים, בית המקדש, קודש הקודשים, ואם את לא יודעת את הכיוון, את מכוונת בלב. אבל הבית נחרב, את שואלת. קודש הקודשים שמש ושועלים מהלכים בו... אז למה לכוון לשם?

כי את מתגעגעת לעבודה שהייתה שם, ועל ידי הגעגוע והכיסופים שבלב את מתחברת אליה ומושכת עליך את השירה והזמרה של הלויים. את מותחת משם אליך קווי זוהר ממאור הפנים של הכהנים - ובכך משלימה את עבודתך, את תפילתך. ואז, גם אם לבך שבור, עוטפת אותו שמחה מלמעלה - ומשלימה את עבודת התפילה שלך! וזה עמוק כל כך, וקרוב כל כך. תזכרי, בירושלים של מעלה הבית בנוי, ואש יוקדת על המזבח שבו תמיד ומשם נדלקת האש שבלבך (מתוך הספר "קום רבי שמעון").

ניתן להזמין את הרבנית חגית שירה ורבניות נוספות לחגוג בית בכל רחבי הארץ, ללא תשלום 073-222-1290

שעוסקים בקורבנות, הם השמחה שעבודת הקורבן. הכהנים בפניהם המאירות, והלויים בשירתם ונגינתם.

יוצא שהאדם בא עם חרטה ושברון לב, הכהנים והלויים בשמחה, וכך הם משלימים זה את זה - וזה קרבן מושלם. מדהים!

ומה עושים היום, שואל רשב"י, היום, כשאין כהנים ולויים בנגינתם, ונשארו לנו רק לב שבור וכאב כי נפלנו וחסאנו, ואנחנו באמת באים בחרטה

ובדמעות? מי ישלים את השמחה, מי יאיר פנים, ינגן וישיר, כדי שהעבודה שלנו תהיה שלמה?

"צריך אדם להתכוון בתפילתו כנגד קודש הקודשים... ויתפלל תפילתו", אומר רבי

"עבדו את ה' בשמחה", אומר דוד המלך בתהילים, והזהר על המילים הללו כותב כך: "כל עבודה שצריך אדם לעבוד את הקדוש ברוך הוא, צריך בשמחה וברצון הלב, כדי שתמצא עבודתו בשלמות" (זוהר ויקרא).

וכאן שואל רשב"י שאלה נפלאה - איך אפשר להקריב קרבן בשמחה? הרי אדם מקריב קרבן מפני שעבר עבירה, נכון? אז איך יעמוד מול ה' בפנים שמחות? לא נעים... אדם ודאי יעמוד לפני ה' בלב נשבר, בחרטה, בכאב...

ואכן, אומר רבי שמעון, אדם שחטא צריך להביא את קרבנו ברוח שבורה, ואם הוא בוכה זה הכי משובח. ועכשיו, איפה השמחה, שואל רשב"י? והוא עונה נפלא - הכהנים והלויים,

מחכה לגאולה מצפה לישועה?

לא מספיק לחכות...
בואי לעשות משהו בשביל זה!
073-222-1-290 הערב ללא עלות

הידברות במיזם לזירוז הגאולה!

מיזם להפכת 1,000 שיעורי תורה, הפרשת חלה והתחזקות לנשים ברחבי הארץ.
בזכות נשים צדקניות נאלץ ישראל ובזכות עמידן להגאול

צעדים 3

לארגון חוג בית

- מתקשרים** להזמין אחת ממיטב הרבניות
- קובעים** תאריך ושעה
- מזמינים** כ-20 נשים וכל מי שבא לך!

ישלח אלייך פרסום בחינם להפצה בווטסאפ

מתנה הוקרה לכל מארגנת חוג בית	ערב הוקרה יקרתי עם מיטב רבניות/ות הידברות ייערך בסיום המיזם לכל המארגנות
---	--

לא משנה איפה תעשו את הסדר משנה עם מי תעשו את הסדר

מגוון הגדות עם ביאורים נפלאים ומחזקים

נעימות יאמרו
מעד משרים הרב
ברוך רוזנבלום שליט"א

**אביהם של
ישראל**
הראשון לציון
הרב מרדכי
אליהו זצ"ל

ילקום יוסף
הראשון לציון
הרב יצחק יוסף
שליט"א

**פירוש אורח
חיים**
הבן איש חי
רבעו יוסף חיים
זיע"א

ברכישת 5 יח' ממגוון ההגדות באתר, **קבלו במתנה** את ספר שיר השירים עם פירוש הרה"ג זמיר כהן

שיר השירים
עם פירוש של הרה"ג זמיר כהן
בדרך הפשט, בשפה בהירה וקולחת.
פרק אודות שלמה המלך בתוספת
תמונות, שירים ושחזורים מהתקופה

הגדה של פסח
עם פירוש "אבני עזר"
ביאורים נפלאים ומסר
השכל של הרה"ג זמיר כהן

ארכיאולוגיה תנ"כית
כרך א' בסדרה מעניק הכנה
נפלאה לחג הפסח בהיותו
עוסק בין היתר בשעבוד,
ציאת מצרים ומסע בני ישראל
במדבר.

האדם במעגל השנה
מאמרים נפלאים על מהות
החגים, עם עצות והדרכה
בכל תחומי החיים

הגדה לפסח מתנה ברכישת 50 ארכיאולוגיה תנ"כית

היכנסו לאתר לעוד מבחר הגדות וספרים מרתקים לפסח

להזמנות: 073-222-1250 // הזמנה בקליק: shops.hidabroot.org

איך תרצו את המצות שלכם?

בפסח הזה, חכם מזה הוא אוכל מצות מחולקות לשיעור כזית!

מצות מוכנה שמורות משנת קצירה

קמח מצה המצה שמורה

מצות קשות עבודת יד

מצות רכות עבודת יד

מצות לאפות עבודת יד

כל המצות שמורות משנת קצירה

מצות ולאפות אישיות במשקל כזית

קמח מלא / קמח כוסמין אורגני / שיבולת שועל-מתאים במיוחד לרגישים לגלוטן

2 ק"ג / 1 ק"ג / 550 גרם / 3 מצות

מהרו להזמין **shops.hidabroot.org** **אל תחמיצו!** 073-222-1250

מסורת ויחידות כזית

פסח כבני מלכים

יריד מוצרים ענק בהידברות שופס

מחירים מיוחדים לחברות ארגונים וועדי עובדים

מלא את תשכחו את המתנות!

קליים מהודרים לשולחן חג מפואר

צלחות, מעמדים וקופסאות למצות

4 חלקים, כריות הסבה, כיסוי לקערת סימנים, כיסוי לאפיקומן, מגבת ירחץ

מערכות אוכל • סכו"ם • אגרטלים • קפה תה סוכר נרות ריחניים • קערות הגשה • ספל למים אחרונים • פמוטים ועוד מלא מתנות ייחודיות...

SHOPS.HIDABROOT.ORG

לצפייה בקטלוג המוצרים המלא ולהזמנות בקליק הכנסו לאתר

משלוחים עד הבית **המלאי מוגבל** 073-222-1-250

העלון מוקדש:

לעילוי נשמת: רבי מנחם בן חיים | פונגדה בן טורי | רחל בת מסעודה | שאול בן גרציה | דודי דליה בת רחל | יוסף בן גרציה | נתנאל חנניה בן שרה סוניה **רפואה שלמה וכל הישועות:** מיטל בת חנה | הלל בת מיכל | נצרת בת חנום **ברכה והצלחה וכל הישועות:** בתחן בת אורלי | רותם בן שושנה | יוחנן בן טליה

להקדשת העלון
חייגו: 073-2221388
(שלושה 3)

תזכנו למצות!

השתתפו

במצוות קמחא דפסחא
המסוגלת לישועות,
על ידי מורנו הגאון
רבי זמיר כהן
שליט"א

וקבלו במתנה

3 מצות שמורות עבודת יד
שנאפו בברכתו של הרב
ובקבוק יין 3 הצדיקים
לארבע כוסות
לליל הסדר

קבלו לביתכם
את המארז
הנדיר!

והנה ידוע שעיני העניים נשואות לזה,
וחלילה שהם יישארו בדוחק ורעבון והוא יעלים עין בזה
(מרן החפץ חיים)

השנה תורמים קמחא דפסחא דרך הידברות

073-359-2102

